Należytość pocztowa uiszczona ryczałtem.

ROK XIV NUMER 10

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

KRAKÓW, DNIA 28 PAŹDZIERNIKA 1935 R.

T R E Ś Ć:

101.

OKÓLNIK Nr. 76 *)

z dn. 12 sierpnia 1935 r. (II-4261/35) w sprawie

dzieci-ofiar ruchu kołowego.

Celem należytego uświadomienia młodzieży szkolnej o niebezpieczeństwie grożącem jej na ulicy, Ministerstwo poleca dyrekcjom i kierownictwom wszystkich podległych szkół, aby wychowawcy poszczególnych klas i oddziałów corocznie na początku roku szkolnego zwracali młodzieży szkolnej uwagę na konieczność ścisłego stosowania się do obowiązujących przepisów o ruchu na ulicach miast i drogach publicznych.

W szczególności należałoby wpoić w uczniów przeświadczenie, że

1) nie należy bawić się na szosach i ulicach,
2) samochód, będący w pełnym biegu nie da się raptownie zatrzymać,
3) wzbronione jest usiłowanie zawieszania się w tyle pojazdów,
4) nie należy szybko przechodzić przez jezdnię przed zbliżającym się samochodem, tramwajem,
5) idąc należy korzystać tylko z chodnika, a na jezdnię wkraczać wyłącznie w razie przechodzenia na drugą stronę ulicy,
6) przejścia przez jezdnię dokonuje się najkrótszą drogą — w pobliżu skrzyżowania ulic,
7) przechodzi się przez jezdnię krokiem przyśpieszonym przy zwracaniu uwagi na pojazdy, nadjeżdżające z lewej, a następnie z prawej strony,
8) usłyszawszy nawoływania lub sygnał ostrzegawczy, należy obejrzeć się w kierunku głosu lub też zatrzymać się, by dać drogę pojazdowi,
9) stanie na jezdni i spacerowanie po niej jest wzbronione.

Pozatem należy również wyjaśnić uczniom rowerzystom, że w myśl obowiązujących przepisów nie wolno w czasie jazdy wykonywać popisowych ruchów i ewolucji, ścigać się z innym pojazdem, brać drugiego kolegę na rower, jakoteż obciążać rower ciężkiemi przedmiotami — koniecznem natomiast jest przed użyciem roweru badać sprawność hamulców i przyrządu sygnałowego, a w chwili nastania zmierzchu lub mgły, używać świecącej silnie latarki.

W związku z tem należy w szkołach powszechnych w oddziałach I i II-gim zwrócić szczególną uwagę na wiążący się z tą akcją materjał nauczania z zakresu kultury życia codziennego, wskazany w obowiązującym programie zajęć praktycznych, oraz na odpowiednie przystosowanie jego realizacji do warunków środowiska, w którem szkoła pracuje.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Prof. K. Chyliński.*

102.

OKÓLNIK Nr. 79 *)

z dnia 8 września 1935 r. (I. R-7206/35)

o opłatach szkolnych w szkołach zawodowych.

Z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1935 r. zarządzam pobieranie w państwowych szkołach, seminarjach i na kursach zawodowych następujących opłat szkolnych:

I. Taksę za egzamin wstępny uiszczają wszyscy kandydaci przystępujący do tego egzaminu:

a) na kurs pierwszy w szkołach technicznych, średnich technicznych kolejowych, w szkołach i liceach handlowych, oraz w szkołach ogrodniczych i średnich rolniczych zł 5

b) w szkołach rzemieślniczo-przemysłowych (męskich i żeńskich), w szkołach mistrzowskich, w szkołach rękodzielniczych i gospodarczych żeńskich, seminarjach zawodowych żeńskich i w szkołach niższych technicznych kolejowych zł 3

c) we wszystkich gimnazjach zawodowych, zorganizowanych według nowego ustroju zł 5

II. Taksę za badania psychotechniczne uiszczają wszyscy kandydaci poddawani tym badaniom:

a) w szkołach wymienionych w p. I ust. a) i c) zł 2

b) w szkołach wymienionych w p. I. ust. b) zł 1

*) Przedrukowany z Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8 z r. 1935.

III. Taksę wstępną czyli wpisowe uiszczają wszyscy uczniowie nowoprzyjęci do szkoły lub na kurs — we wszystkich szkołach oraz na kursach z wyjątkiem kursów wędrownych i kursów korespondencyjnych zł 10

IV. Taksa za egzamin końcowy we wszystkich szkołach i kursach zł 10

V. Taksa za świadectwa:

a) za świadectwo ukończenia szkoły lub kursu zł 5

Uwaga: Świadectwa (wykazy postępów) roczne, półroczne, względnie semestralne wydaje się bezpłatnie.

b) za duplikaty świadectw ukończenia szkoły lub kursu zł 10

c) za duplikaty świadectw (wykaz postępów) rocznych, półrocznych, względnie semestralnych zł 12

VI. Taksa administracyjna.

A. W szkołach:

a) technicznych:

1) na wydziałach mechanicznych, mechanicznych kolejowych, elektrycznych, elektro-mechanicznych, mechaniczno-elektrotechnicznych, lotniczych, samochodowych, młynarskich, włókienniczych, górniczych, hutniczych, przemysłowo-leśnych rocznie zł 170

2) na wydziałach chemicznych, ceramicznych, piwowarskich rocznie zł 190

3) na wydziałach budowlanych, drogowych, drogowo-budowlanych, drogowo-wodnych, mierniczych, meljoracyjnych, miernictwa kopalnianego, eksploatacyjnych kolejowych rocznie zł 130

b) ogrodniczych średnich rocznie zł 190

c) ogrodnictwa w Poznaniu i w Państw. Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie rocznie zł 220

d) rolniczych średnich rocznie zł 80

e) kolejowych niższych rocznie zł 90

f) rzemieślniczo - przemysłowych męskich, rękodzielniczych i gospodarczych żeńskich oraz w seminarjach zawodowych żeńskich rocznie zł 90

g) rzemiosł budowlanych, koszykarskich i szewskich rocznie zł 40

h) w liceach i szkołach handlowych rocznie zł 130

i) mistrzów mechaników, mistrzów budowlanych, drogowych i meljoracyjnych, oraz na kursie majstrów i podmajstrzych młynarskich w Bydgoszczy rocznie zł 100

j) w szkole wiertniczej w Borysławiu rocznie zł 130

k) we wszystkich gimnazjach zawodowych, zorganizowanych według nowego ustroju rocznie zł 170

B. Na kursach:

a) radjotechnicznych, ogrodnictwa w Poznaniu i Wilnie rocznie zł 130

b) nadzorców drogowych i meljoracyjnych za cały kurs jednorazowo zł 30

c) gorzelniczych za cały kurs jednorazowo zł 20

d) praktyki ogrodniczej w Zaleszczykach jednorazowo zł 20

e) półrocznych dla elektromonterów, dla maszynistów i palaczy za cały kurs jednorazowo zł 30

f) rocznych elektromonterów i dla pracowników przemysłu metalowego rocznie zł 60

g) kilimkarstwa, płatne zgóry miesięcznie zł 12

h) rysunków zawodowych dla rzemieślników przemysłu metalowego, budowlanego i drzewnego, płatne zgóry miesięcznie zł 3

i) rysunku odręcznego, płatne zgóry miesięcznie zł 3

j) snycerstwa i rzeźbiarstwa dla rzemieślników przemysłu drzewnego, kamieniarskiego i sztukatorskiego, płatne zgóry miesięczne zł 3

k) rękodzielniczych, gospodarczych i handlowych, zorganizowanych przy szkołach średnich zawodowych i żeńskich seminarjach zawodowych, płatne zgóry	miesięcznie zł 5
l) rękodzielniczych i gospodarczych, zorganizowanych przy niższych szkołach zawodowych, płatne zgóry	miesięcznie zł 3
m) trykotarstwa maszynowego i haftu maszynowego, płatne zgóry	miesięcznie zł 5
n) wieczornych kroju i szycia, zorganizowanych przy państwowych szkołach i seminarjach zawodowych żeńskich, płatne zgóry	miesięcznie zł 5
o) korespondencyjnych — od przedmiotu, płatne zgóry	półrocznie zł 5
p) wędrownych, prowadzonych przez państwowe szkoły zawodowe żeńskie, płatne zgóry	miesięcznie zł 2

VII. Taksy, wpłacone przez uczniów i słuchaczów kursów, zwrotowi nie podlegają.

VIII. a) Prócz taks, wymienionych pod V b) i c), zainteresowani uiszczają opłatę stemplową znaczkami w wysokości przewidzianej w przepisach o opłatach stemplowych. Dyrekcje otrzymane znaczki naklejają na wydanym duplikacie i kasują.

b) Taksy, wymienione w punktach I, II, wzięte łącznie, rozdzielają Dyrekcje szkół pomiędzy egzaminatorów oraz prowadzących badania psychotechniczne, jako wynagrodzenie za udział w egzaminach; sumy uzyskane od uczniów z tego tytułu powinny być podawane w liście wypłat wynagrodzeń egzaminatorów.

c) Dochód z taks, wymienionych w punktach III, IV, V i VI, Dyrekcje szkół zatrzymują do swojej dyspozycji na pokrycie wydatków, przewidzianych w zatwierdzonych przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego rocznych planach finansowo-gospodarczych.

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody większe od zatwierdzonych wydatków, przelewają nadwyżki za pośrednictwem P. K. O. na właściwe konta Izb Skarbowych, względnie na konta Kas Urzędów Skarbowych na rachunek funduszu specjalnego Kuratorjum Okręgu Szkolnego pod nazwą „Taksa administracyjna".

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody mniejsze od zatwierdzonych wydatków, otrzymują z Kuratorjum Okręgu Szkolnego brakujące sumy w formie dotacyj.

d) Sposób pobierania, przechowywania i księgowania sum otrzymywanych z powyższych taks normują przepisy rachunkowo-kasowe, wydane przez Ministerstwo W. R. i O. P.

IX. Do uiszczenia taks obowiązani są zasadniczo wszyscy uczniowie.

X. a) Taksy, wymienione w punktach I, II i IV, winny być wpłacane przed przystąpieniem do egzaminu; taksa wymieniona w punkcie III, winna być uiszczona, po przyjęciu ucznia do szkoły lub na kurs, nie później jednak niż w ciągu 3-ch tygodni od daty przyjęcia do szkoły oraz nie później niż w ciągu tygodnia od daty przyjęcia na kurs; taksy administracyjne, wymienione w punkcie VI B poz. b), c), d), e), winny być uiszczone przed przyjęciem na kurs.

b) Taksy administracyjne, wymienione w punkcie VI A. oraz p. VI B. poz. a) i f), powinny być wpłacane w dwóch równych ratach półrocznych z początkiem danego półrocza, jednak najpóźniej do dnia 20 listopada za I półrocze i do dnia 20 kwietnia za II półrocze.

c) Od uczniów, którzy przed ostatecznym terminem płatności taksy występują ze szkoły, można nie żądać opłacenia taksy.

XI. a) Dzieci czynnych funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych, pobierających uposażenie służbowe lub wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, oraz dzieci czynnych funkcjonarjuszów przedsiębiorstw państwowych „Polskie Koleje Państwowe" i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, z zastrzeżeniem, że ich rodzice nie posiadają znaczniejszego majątku, opłacają 30 proc. normalnej taksy, wskazanej w punkcie VI A.

b) Dzieci rodziców niezamożnych, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od taksy administracyjnej; w wyjątkowych wypadkach rów-

nież i dzieci czynnych funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych oraz dzieci czynnych funkcjonarjuszów przedsiębiorstw państwowych „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od zniżonej do 30 proc. taksy (punkt XI poz. a). Zwolnienia takie muszą jednak mieścić się w granicach normy dozwolonej.

Całkowite zwolnienia od taksy administracyjnej należy stosować w pierwszym rzędzie w odniesieniu do dzieci niezamożnych inwalidów wojennych oraz niezamożnych kawalerów orderu „Virtuti Militari“ i odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości.

W gimnazjach zawodowych, otwieranych na podstawie ustawy o ustroju szkolnictwa z dnia 11 marca 1932 r., częściowe lub całkowite zwolnienia od taksy administracyjnej, oprócz wypadków, przewidzianych w ustępie drugim, należy stosować szczególnie w odniesieniu do dzieci, których rodzice pracują w tych zawodach, do których dane gimnazjum przygotowuje, przyczem oczywiście należy przestrzegać wymagań, dotyczących postępu w nauce i sprawowaniu się, o czem mowa w ustępie pierwszym.

c) Określonych wyżej poz. a) i b) zwolnień od opłaty taksy administracyjnej udzielają co półrocze Rady Pedagogiczne szkół stosownie do stanu majątkowego rodziców — uczniom, którzy pilnością i postępami w nauce na to zasługują. Rady Pedagogiczne powinny przy zwolnieniach od taks rozważyć dokładnie warunki, w jakich młodzież poza szkołami pozostaje. Opieka domowa ucznia może odwołać się od decyzji Rady Pedagogicznej, w wypadku odmówienia zwolnienia, do Kuratorjum, które rozstrzyga ostatecznie.

d) Radom Pedagogicznym przysługuje prawo udzielania zwolnień, przewidzianych w punkcie XI b), w wysokości nie przekraczającej 20%, a w gimnazjach zawodowych 40% wpływu, jaki osiągnęłaby szkoła, pobierając całkowitą taksę administracyjną, wymienioną w punkcie VI A, od wszystkich uczniów zapisanych do szkoły.

e) Gdyby jakieś wyjątkowe względy zmuszały Radę Pedagogiczną do udzielenia zwolnień na kwotę wyższą, niż wyżej wskazana, winny Dyrekcje szkół uzyskać na to zgodę Kuratorjum Okręgu Szkolnego, występując z wnioskami w I półroczu do dnia 1-go listopada — a w II półroczu do dnia 1-go kwietnia (w szkołach rzemiosł budowlanych do dnia 1-go lipca i 1-go stycznia).

f) Decyzja Rady Pedagogicznej o udzieleniu zwolnień od taksy administracyjnej następuje do dnia 20 października na skutek podania, wniesionego do Dyrekcji szkoły przez rodziców lub opiekę domową ucznia, w terminie najdalej do dnia 20 września. Dyrekcja szkoły może żądać uzupełnienia podania zaświadczeniem o stanie majątkowym.

g) Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi zawodowi oraz funkcjonarjusze przedsiębiorstw państwowych „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ nie składają podań o udzielenie zwolnień, przewidzianych w punkcie XI a). Dyrekcja szkoły może jednak zażądać od nich w razie wątpliwości przedstawiania świadectwa o stanie majątkowym lub formalnego zaświadczenia, że interesowany jest funkcjonarjuszem państwowym względnie funkcjonarjuszem wymienionych przedsiębiorstw państwowych.

h) Uczniowie, którzy uzyskali zwolnienie od taksy w jednym półroczu, korzystają ze zwolnienia i w następnym półroczu szkolnem, o ile istnieją warunki, od których zależy zwolnienie.

i) Uczniowie niezwolnieni od taksy, obowiązani są wpłacić ją ratami półrocznemi bezzwłocznie po zakomunikowaniu im odnośnych decyzyj Rady Pedagogicznej, najpóźniej jednak do dnia 20-go listopada za I półrocze i do dnia 20-go kwietnia za II półrocze.

k) Nowowstępujący uczniowie w pierwszym półroczu szkolnem od żadnych opłat nie mogą być zwolnieni. Nie dotyczy to dzieci funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Kuratorjum Okręgu Szkolnego będzie udzielało w drodze wyjątku ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od nich nowowstępujących uczniów w 1-szem półroczu szkolnem.

XII. a) Od opłat, wymienionych w punktach I, II, III, IV, V i VI B., nikt zwolnionym być nie może.

b) W sprawach, związanych z pobieraniem (egzekwowaniem) taksy oraz umarzaniem w wyjątkowych wypadkach nieściągalnych taks, decyduje Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

XIII. Z chwilą wejścia w życie niniejszego okólnika, uchylam zarządzenie z dnia 14-go czerwca 1934 r. (I. R-4545/34) o opłatach szkolnych w szkołach zawodowych (Dz. Urzęd. Min. W. R. i O. P. Nr. 6—7 z roku 1934, poz. 86). Zarządzenie z dnia 14 grudnia 1932 r. Nr. III H. G.-4842/32 w sprawie zwalniania od opłaty szkolnej uczeniic kursów wędrownych obowiązuje nadal aż do odwołania.

Otrzymują:

Kuratorja Okręgów Szkolnych, Śląski Urząd Wojew., Wydz. Ośw. Publ., Liceum Krzemienieckie.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *W. Jędrzejewicz.*

103.

Nr. O. 22766/35. Kraków, dn. 24. IX. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

Medalu Pamiątkowego XV-lecia odzyskania morza.

Pragnąc upamiętnić XV rocznicę odzyskania przez Polskę wolnego dostępu do morza, oraz w związku z pierwszą zaoceaniczną podróżą statku motorowego „PIŁSUDSKI“, rozpoczynającego w dniu 15 września r. b. normalny rejs na linji Gdynia—New York, Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonjolnej wybił pamiątkowy medal wg projektu profesora Akademji Sztuk Pięknych w Warszawie Tadeusza Breyera.

Medal ten został artystycznie wykonany w bronzie przez Mennicę Państwową.

Cena za sztukę wynosi 2 złote. Dochód ze sprzedaży medalu przeznaczony jest w całości na zasilenie prac programowych Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Intencją Zarządu Głównego Ligi Morskiej i Kolonjolnej jest umożliwienie nabycia tego medalu przez najszerszy ogół obywateli, przyczem sam medal, będący niewątpliwie dla każdego nabywcy miłą pamiątką, traktuje Liga jako trwały środek propagandy spraw morskich i kolonjalnych, oraz jako środek, umożliwiający zdobycie funduszów na ekspansję polską na terenach zamorskich.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16 września 1935 r. Nr. I. Pol. 3069/35 podaję powyższe do wiadomości celem zainteresowania nauczycielstwa i młodzieży szkolnej akcją Ligi.

Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonjalnej w Warszawie, ul. Widok 10, pismem z dnia 24 września 1935 r. Nr. 1076 Adm/35 zawiadomił Kuratorjum, że wysłał bezpośrednio do Inspektoratów Szkolnych materjał propagandowy dla szkół powszechnych.

Przy najbliższej sposobności bez wydania osobnego zarządzenia, Kuratorjum prześle druki „Listy zapisów“, nadesłane dla szkół przez wymieniony Zarząd Główny.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

104.

Nr. O. 20538/35. Kraków, dn. 25. IX. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych w Okręgu w sprawie

formalności przy przejmowaniu obligacyj 6% Pożyczki Narodowej przez spadkobierców.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 sierpnia 1935 r. Nr. I. R. 7441/35 podaję do wiadomości i stosowania poniżej umieszczony odpis zarządzenia Komisarza Generalnego 6% Pożyczki Narodowej z dnia 18-go sierpnia 1934 r. Nr. 24/619/35.

Przytoczony okólnik Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 24 październik 1934 r. Nr. 13471/34 w sprawie przejmowania subskrypcji przez spadkobierców podano do wiadomości i stosowania zarządzeniem, ogłoszonem w Dz. Urz. Kuratorjum w Nr. 11 poz. 144 z roku 1934.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

„KOMISARZ GENERALNY
6% Pożyczki Narodowej.

Nr. 24/619/35 Warszawa, dn. 18 sierpnia 1935 r.

Okólnikiem z dn. 24 października 1934 r. L. 13471/34 upoważniłem wszystkie Urzędy Skarbowe do stwierdzania praw spadkobierców po zmarłych subskrybentach obligacyj 6% Pożyczki Narodowej.

Powyższe uprawnienie Urzędów Skarbowych dotyczy zarówno wypadków, gdy obligacje wypełnione na imię i nazwisko nieżyjącego subskrybenta, który subskrypcji dokonał za pośrednictwem władzy asygnującej, zostały zdeponowane w Kasach Urzędów Skarbowych, jak również wypadków subskrypcji poszczególnych prywatnych osób, które dokonały subskrypcji za pośrednictwem innych placówek subskrypcyjnych.

W związku z powyższem władze asygnujące, za pośrednictwem których zmarły subskrybent dokonał subskrypcji, nie są obowiązane badać uprawnienia spadkobierców i nie są obowiązane występować z odpowiedniemi wnioskami do Urzędu Długów Państwa celem dokonania przelewu.

Zarówno Urzędy Skarbowe na podstawie wyżej zacytowanego okólnika, jak również i Urząd Długów Państwa w Warszawie, zgodnie z obwieszczeniem mojem z dnia 3 czerwca b. r. (Monitor Polski Nr. 147 poz. 172 z dnia 1 lipca r. b.), winny dokonywać przelewów na rzecz prawnych spadkobierców po zmarłych subskrybentach obligacyj Pożyczki Narodowej, którzy, dziedzicząc obligacje Pożyczki Narodowej, udowodnią swe prawa spadkowe dokumentami wymaganemi przez obowiązujące przepisy prawne, a w wypadkach postępowania spadkowego uproszczonego — dokumentami, przewidzianemi w okólniku moim z dnia 24 października 1934 r. L. 13471/34.

(—) Podpis nieczytelny

za KOMISARZA GENERALNEGO
POŻYCZKI NARODOWEJ."

105.

Nr. O. 23866/35. Kraków, dn. 3. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie wypłaty wygranych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Nawiązując do zarządzenia, ogłoszonego w Dz. Urz. Kuratorjum w Nr. 9 poz. 91 z roku 1935, na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 września 1935 r. Nr. I. R. 8542/35 podaję do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone zarządzenie Delegata do spraw 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej z dnia 27 września 1935 r. Nr. 28 w sprawie wypłaty wygranych.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

„MINISTERSTWO SKARBU

Delegat
do spraw 3% Premjowej
Pożyczki Inwestycyjnej.

Warszawa, dn. 27 września 1935 r.

PISMO OKÓLNE Nr. 28.

Do

Wszystkich Syndykatów
i Placówek Subskrypcyjnych.

W uzupełnieniu pisma okólnego Nr. 26 z dnia 4. IX. b. r. w sprawie wypłacania wygranych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej podaję poniżej wzór zaświadczeń, wydawanych przez placówki subskrypcyjne w związku z wylosowaniem premji.

„ . . . . jako placówka subskrypcyjna 3%
(nazwa instytucji)
Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej niniejszem stwierdza, że P. . . . . , zam. w . . . . . , subskrybował (a) w naszej placówce obligację 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji . . . Nr. . . . serji . . . , na którą wylosowano w dniach . . . . premję w kwocie zł. . . . . . (słownie: . . . . . złotych).

Ponadto stwierdza się, że od P. . . . . przypada z tytułu nieopłaconych jeszcze . . . rat za wspomnianą obligację kwota zł. . . . . . (słownie . . . . złotych), która podlega potrąceniu przy wypłacie wygranej.

Pieczęć i podpis".

Powyższe zaświadczenia zwolnione są od opłat stemplowych na mocy art. 154 ustęp 2 w związku z art. 141 pkt. 13 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404 z r. 1935).

Zarazem wyjaśniam, że, aczkolwiek w myśl powołanego na wstępie okólnika placówki winny przesyłać wzmiankowane zaświadczenie bezpośrednio instytucjom, upoważnionym do wypłacania wygranych, na skutek ich żądania, a to celem zabezpieczenia się przed nieporozumieniami lub nadużyciami, to jednak dla uproszczenia formalności mogą placówki wydawać wspomniane zaświadczenia do rąk zgłaszających się subskrybentów, którzy winni złożyć je instytucjom, wypłacającym premje.

Jednocześnie komunikuję, że urzędowa tabela wylosowanych w dniach 2—6 września 1935 r. premij do obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I-szej ukazała się w Monitorze Polskim Nr. 214 z dnia 18. IX. 1935 r.

(—) *A. Mantel.*

Z-ca Delegata do spraw 3% Premjowej
Pożyczki Inwestycyjnej".

106.

Nr. O. 23421/35. Kraków, dn. 3. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

niewłaściwego wystąpienia firm handlowych.

Szereg osób i firm handlowych usiłuje uzyskać zezwolenie na posługiwanie się podobizną Marszałka Piłsudskiego w celach konkurencyjno-handlowych, ofiarowując wzamian część dochodu na rzecz uczczenia pamięci Marszałka. Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tego rodzaju wystąpienia uważa za wysoce niewłaściwe i rozporządzeniem z dnia 24 września 1935 r. Nr. I. Pol. 2693/35 zwróciło uwagę, że wszelkie próby poszczególnych osób, czy firm w kierunku zainteresowania urzędów i szkół podobnemi ofertami winny być kategorycznie odrzucane.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

107.

Nr. O. 23055/35. Kraków, dn. 25. IX. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

odciążenia gmin od prac, związanych z przeprowadzaniem ankiet i statystyk.

Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr. 9 z dnia 22 marca 1935 r. Nr. 58-24/3 zarządził, co następuje:

„1) Wszelkie zlecenia natury ankietowej, kierowane przez władze i urzędy centralne do władz i urzędów lokalnych, czy to z własnej inicjatywy, czy z inicjatywy instytucyj o charakterze społecznym, powinny być zaopatrywane zastrzeżeniem, że nie mogą być przekazane do wykonywania gminom; to samo odnosi się do zleceń wydawanych przez władze i urzędy, bezpośrednio PP. Ministrom podległe.

2) Ankiety, których załatwienie wymaga niezbędnie uzyskania danych od gmin, mogą być przeprowadzane jedynie za zgodą moją i Pana Ministra Spraw Wewnętrznych; w związku z tem wnioski w sprawie tego rodzaju ankiet mają być zgłaszane do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, który udzieli odpowiedzi po porozumieniu się ze mną. Władze i urzędy lokalne, jako też instytucje o charakterze społecznym zgłaszają ewentualne wnioski ankietowe do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem właściwego ministra.

3) Zasady, ustalone w punkcie 2, mają zastosowanie również w zakresie obciążania gmin obowiązkiem składania perjodycznych sprawozdań statystycznych i prowadzenia rozmaitych ewidencyj, rejestracyj, wykazów i t. d.

Zasady, ustalone w punktach 1, 2 i 3, nie mają zastosowania w przypadkach, w których obowiązek gminy oparty jest na wyraźnym przepisie prawnym, a ponadto nie dotyczą dokonywania przez gminy prac i dostarczania danych ankietowych i statystycznych, niezbędnych dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w zakresie jego funkcyj nadzorczych nad samorządem“.

W związku z powyższem na podstawie okólnika Nr. 82 Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 18 września 1935 r. (I. Pol. 1452/35) polecam bezwzględne przestrzeganie ustalonych powyżej zasad oraz dopilnowanie przestrzegania ich przez podległe szkoły.

Wnioski w sprawie uzyskania zgody Pana Prezesa Rady Ministrów w przypadkach omówionych wyżej w punkcie 2) kierować należy za pośrednictwem Kuratorjum do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — Wydział Polityki Oświatowej.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

108.

Nr. O. 24079/35. Kraków, dn. 8. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

imprez urządzanych w szkołach.

Uzupełniając zarządzenie, ogłoszone w Dz. Urz. Kuratorjum w Nr. 10 poz. 131 z roku 1934 w sprawie imprez urządzanych w szkołach, zawiadamiam, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem Nr. 84 z dnia 30 września 1935 r. (I. Pol. 2474/35) zarządziło, co następuje:

1. Zezwoleń na urządzenie imprez w szkołach w zasięgu ogólno-polskim udzielać będzie odtąd jedynie Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i to zasadniczo tylko instytucjom i organizacjom o charakterze społecznym, o ile wykażą się odpowiedniemi warunkami, poszczególnym zaś osobom tylko w wypadkach zupełnie wyjątkowych. Postanowienie powyższe nie dotyczy tego rodzaju imprez wewnętrzno-szkolnych, na które zezwolenia udziela dyrektor (kierownik) szkoły.

2. Zezwoleń na urządzanie imprez w obrębie poszczególnych Okręgów Szkolnych udzielać będą właściwe Kuratorja po zbadaniu naukowej, wychowawczej i artystycznej wartości zamierzonej imprezy, jej potrzeby, kwalifikacyj petenta, względnie charakteru ubiegającej się instytucji lub organizacji i t. d. Nie będą zatem udzielane zezwolenia osobom, które nie posiadają odpowiednich kwalifikacyj osobistych lub których imprezy mają charakter wyłącznie zarobkowy, a zbędne są ze stanowiska nauczania i wychowania. W żadnym razie udzielone zezwolenie nie może być uważane za równoznaczne z obowiązkiem popierania danej imprezy, n. p. z tytułu realizowania nowych programów lub t. p. Zależnie od treści i charakteru imprez zezwolenia mogą być ograniczane tylko do pewnych terenów.

3. Zezwolenia, udzielane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Kuratorjum, opiewać będą tylko na przeciąg jednego roku szkolnego z tem, że mogą być cofnięte także i w ciągu roku szkolnego, jeżeli organizatorowie imprez nie będą się wywiązywali należycie ze swych obowiązków, przyjętych wobec władz szkolnych.

4. Kuratorjum prowadzić będzie dokładną ewidencję udzielonych zezwoleń i czuwać nad tem, by ilość ich odpowiadała rzeczywistym potrzebom szkoły i nie przekraczała właściwej miary. O zezwoleniach na urządzanie imprez w zasięgu ogólnopolskim Ministerstwo zawiadamiać będzie Kuratorja.

5. Imprezy, urządzane w szkołach na podstawie zezwoleń Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Kuratorjum, będą mogły odbywać się jedynie w godzinach pozalekcyjnych i być przeznaczone tylko dla młodzieży szkolnej i jej rodzin.

6. Opłaty wstępne na imprezy, urządzane w szkołach, muszą być dostosowane do stopnia zamożności młodzieży i każdorazowo co do wysokości uzyskać zgodę Dyrekcji (Kierownictw) szkół.

Tak ustalone opłaty nie mogą żadną miarą być podwyższane przez organizatorów imprez pod rygorem cofnięcia udzielonego zezwolenia. Młodzieży niezamożnej, a zwłaszcza dzieciom rodziców bezrobotnych, należy zapewnić wstęp bezpłatny.

7. Zezwolenia, udzielane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Kuratorjum, mieć będą charakter fakultatywny; o dopuszczeniu bowiem odnośnych imprez na teren szkoły, decydować będą zawsze Inspektoraty, Dyrekcje (Kierownictwa Szkół), mając na uwadze lokalne warunki pracy szkolnej i potrzeby terenu. Uczęszczanie młodzieży szkolnej na te imprezy może być jedynie dobrowolne.

8. Podania o zezwolenie na urządzanie imprez w szkołach powinny między innemi zawierać dokładny program oraz zobowiązanie się petenta do ścisłego zastosowania się do wymagań Inspektoratów i Dyrekcyj (Kierownictw Szkół).

9. W sprawie wyświetlania filmów dla młodzieży szkolnej przez kina objazdowe obowiązywać będzie zasada, że mogą być wyświetlane jedynie te filmy, które przez Komisję badania filmów przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych zostaną uznane conajmniej ja-

ko „dozwolone dla młodzieży“, lub które zaleci Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

10. Taśmy filmowe, przeźrocza, oraz aparaty projekcyjne muszą znajdować się w stanie zupełnie dobrym.

11. Przy urządzaniu jakichkolwiek imprez szkolnych, a zwłaszcza przy wyświetlaniu filmów, muszą być zastosowane jak najdalej idące warunki bezpieczeństwa.

O powyższem zawiadamiam Inspektoraty Szkolne, Dyrekcje (Kierownictwa) szkół, polecając im równocześnie, by zgłaszającym się do nich organizacjom, zespołom i jednostkom podały treść niniejszego okólnika do wiadomości.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

109.

Nr. O. 24742/35. Kraków, dn. 15. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

składek w szkołach.

Okólnikiem Nr. 31 z dnia 19 marca 1935 r. Nr. I. Pol. 663/35 w sprawie składek szkolnych, ogłoszonym w Dz. Urz. Kuratorjum w Nr. 4 poz. 31 z roku 1935, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwróciło specjalną uwagę na przeciążenie młodzieży szkolnej różnego rodzaju opłatami i składkami, zarządzając jednocześnie, aby wszelkie zbiórki na cele szkolne lub społeczne, choćby uzasadnione wychowawczo, miały charakter ściśle d o b r o w o l n y. Mimo to nie wszystkie szkoły należycie zrozumiały postanowienia powyższego okólnika i w dalszym ciągu nie przeciwdziałają w dostateczny sposób przeciążeniu finansowemu młodzieży.

W związku z tem P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem Nr. 87 z dnia 5 października 1935 r. (I. Pol. 3368/35) polecił podać do wiadomości Dyrekcjom i Kierownictwom wszystkich szkół, nauczycielom i organizacjom, współpracującym ze szkołą, treść okólnika z dnia 19 marca 1935 r. oraz zobowiązać szkoły, aby:

1. zawiadamiały przełożone władze szkolne o wszelkich próbach wywierania niedopuszczalnego nacisku na młodzież w kierunku zbierania od niej opłat i składek przez komitety, instytucje i organizacje społeczne,

2. nie podejmowały się egzekwowania od młodzieży opłat, nieprzewidzianych w odpowiednich zarządzeniach Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

110.

Nr. O. 25413/35. Kraków, dnia 17. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

akcji szczepień przeciwbłoniczych w szkołach.

Podaję do wiadomości, że w roku bieżącym, podobnie jak w latach ubiegłych, w najbliższych już dniach rozpocznie się akcja szczepień przeciwbłoniczych w szkołach, prowadzona przez Ministerstwo Opieki Społecznej i podległe mu organy służby zdrowia.

Przypominając okólnik z dnia 23 stycznia 1930 r. (Nr. I. WF. 7625/29) w sprawie zwalczania błonicy przez szczepienie zapobiegawcze (Dz. Urz. Min. WR. i OP. z r. 1930 Nr. 2 poz. 20), na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 października 1935 r. Nr. I. WF. 3333/35 polecam Inspektoratom Szkolnym, Dyrekcjom i Kierownictwom szkół, zwłaszcza szkół powszechnych, ułatwić organom służby zdrowia (lekarzom powiatowym, miejskim) prowadzenie akcji szczepień przez współudział w propagandzie i udzielaniu wszelkich ułatwień i pomocy na terenie szkolnym.

Dzieci, szczepione po raz pierwszy, będą podlegały dwukrotnym szczepieniom, dzieci, szczepione już w latach ubiegłych, będą tylko jednokrotnie doszczepiane.

Dyrekcje i Kierownictwa szkół oraz lekarze szkolni zwrócą uwagę rodziców (n. p. na posiedzeniach Komitetów Rodzicielskich) na ważność tej akcji.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

111.

Nr. O. 25433/35. Kraków, dn. 17. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

propagandy przeciwgruźliczej w szkołach.

Podaję do wiadomości, że w czasie od dnia 1 grudnia b. r. do dnia 10 stycznia roku przyszłego (1936) Polski Związek Przeciwgruźliczy organizuje doroczne „Dni Przeciwgruźlicze", poświęcone propagandzie przeciwgruźliczej oraz zbieraniu środków na walkę z gruźlicą.

Podobnie, jak w latach ubiegłych, na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 8 października 1935 r. Nr. I. WF. 3112/35 zalecam Inspektorom Szkolnym, Dyrekcjom i Kierownictwom szkół oraz ogółowi nauczycielstwa czynne współdziałanie w akcji propagandy przeciwgruźliczej, prowadzonej w „Dniach Przeciwgruźliczych" przez Polski Związek Przeciwgruźliczy oraz wojewódzkie, powiatowe i lokalne Komitety „Dni Przeciwgruźliczych".

W nawiązaniu do tej akcji należy w każdej szkole w pierwszej połowie grudnia przeprowadzić wykłady lub pogadanki na temat walki z gruźlicą, przyczem do wykładów tych i pogadanek wykorzystać materjał propagandowy, jaki dostarczony zostanie szkołom przez Komitety „Dni Przeciwgruźliczych". Do pogłębienia akcji uświadamiającej mogą być też organizowane konkursy i pokazy filmowe.

Akcja, uświadamiająca Komitetów „Dni Przeciwgruźliczych", nie może być połączona z rozsprzedażą na terenie szkół nalepek przeciwgruźliczych lub jakiemikolwiek obciążeniami materjalnemi młodzieży szkolnej.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

112.

Nr. O. 24932/35. Kraków, dn. 15. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

zwolnienia od cła.

W myśl art. 22 ust. II p. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 610) władze celne mogą zwalniać od cła przedmioty pokazowe i pomoce naukowe dla instytucyj naukowych oraz dla szkół, zakładów naukowych i wychowawczych; zwolnienia te są dokonywane na podstawie zaświadczeń, przewidzianych w § 16 do p. 11 rozporządzenia z dnia 9 października 1934 r. w sprawie przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 820), które powinny być przedstawione urzędom celnym jednocześnie ze zgłoszeniem przedmiotów do odprawy celnej, a w każdym razie nie później, jak przed wydaniem ich do wolnego obrotu, gdyż tylko wtedy istnieje możność należytego ustalenia, czy dane, zawarte w zaświadczeniach, odpowiadają przedmiotom, zgłoszonym do odprawy celnej.

W praktyce zdarzają się jednak dość częste przypadki, iż omawiane zaświadczenia oraz wnioski o zwolnienie od cła są przedstawiane dopiero w pewien czas po dokonaniu odprawy celnej i wydaniu przedmiotów do wolnego obrotu, co pociąga za sobą w razie uwzględnienia takich wniosków zarządzenie zwrotu pobranych już należności celnych. Takie postępowanie nie odpowiada przepisom celnym i znacznie utrudnia urzędowanie. Poza tem nie zawsze jest możliwe ustalenie tożsamości już wydanych do wolnego obrotu przedmiotów, skutkiem czego w takich razach wnioski o zwrot uiszczonego cła muszą być załatwiane odmownie.

Na skutek pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 27. VIII. 1935 r. Nr. D. IV. 21214/1/35 Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 7. X. 1935 r. Nr. I. Praw. 1480/87/35 zarządziło, aby szkoły, zakłady naukowe i wychowawcze przedstawiały urzędom celnym zaświadczenia Kuratorjum, przewidziane w § 16 do p. 11 rozporządzenia z dnia 9 października 1934 r. w sprawie przepisów wykonawczych do prawa celnego, jednocześnie ze zgłoszeniem celnem, a w każdym razie nie później jak przed wydaniem przedmiotów do wolnego obrotu, względnie, o ile same nie załatwiają formalności celnych, aby zaświadczenia te dostarczały upoważnionym do załatwienia formalności celnych osobom we właściwym czasie.

Przy tej sposobności polecam ścisłe przestrzeganie zarządzenia, ogłoszonego w Dz. Urz. Kuratorjum w Nr. 5 poz. 75 z roku 1933 w sprawie powyższej.

Do podań, wnoszonych do Kuratorjum, należy dołączać odpis faktury, względnie w razie niemożności dostarczenia jej należy dokładnie określić rodzaj sprowadzonego towaru, podając firmę i kraj, z którego przedmiot sprowadza się.

W celu poparcia produkcji krajowej zasadniczo można sprowadzać z zagranicy tylko te przedmioty, których nie wyrabia się w kraju.

Nadmieniam, że produkuje się w kraju mikroskopy i epidjaskopy (Dz. Urz. Kuratorjum Nr. 7 poz. 78 z roku 1935).

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

113.

Nr. O. 25431/35. Kraków, dn. 17. X. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Kierownictw szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie

ulg kolejowych młodzieży szkolnej.

Na życzenie Ministerstwa Komunikacji, wyrażone w piśmie z dnia 3. X. 1935 r. Nr. HO. II. 24 101, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — w związku z okólnikiem Nr. 77 z 6. IX. 1935 r. o legitymacjach szkolnych i ulgach kolejowych dla młodzieży szkolnej (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 158) rozporządzeniem z dnia 11 października 1935 r. Nr. I. Praw. 2540/154/35 wyjaśniło, że:

1. szkoły, zakłady naukowe i kursy, niewymienione indywidualnie w wykazie do ulg kolejowych, ogłoszonym w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 1 września 1935 r. Nr. 34, nie są uprawnione:

a) do wystawiana swym uczniom (słuchaczom) legitymacyj szkolnych, ustalonych okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 77 z dnia 6. IX. 1935 r. (Dz. U. K. O. S. K. Nr. 9 poz. 93 z roku 1935),

b) do wydawania zaświadczeń szkolnych na ulgowe przejazdy kolejowe według dotychczasowego systemu. Między innemi instytucje oświaty pozaszkolnej nie mają obecnie prawa wystawiania legitymacyj szkolnych nowego wzoru i zaświadczeń szkolnych na ulgi kolejowe do czasu ogłoszenia osobnego wykazu tych instytucyj;

2. stosownie do postanowień taryfowych nie może korzystać z ulg przejazdowych również młodzież, uczęszczająca na różnego rodzaju kursy, organizowane przy zakładach naukowych uprawnionych do ulg, jeżeli te kursy jako takie nie są wyszczególnione w wykazie; słuchaczom (uczniom) takich kursów nie przysługują oczywiście legitymacje szkolne według wzorów, ustalonych w okólniku Nr. 77.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

114.

Nr. BP. 8818/35. Kraków, dn. 23. IX. 1935 r.

Do

Inspektorów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, oraz szkół zawodowych i rolniczych w Okręgu w sprawie

mieszkań służbowych pracowników kontraktowych.

Na podstawie okólnika Nr. 29 Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 13 marca b. r. Nr. B. P. 4884/35 podaję poniżej do wiadomości okólnik Nr. 7 Prezydjum Rady Ministrów z dnia 1 marca 1935 r. Nr. 48-11/35 w sprawie mieszkań służbowych pracowników kontraktowych i polecam jak najściślejsze stosowanie postanowień, zawartych w tymże okólniku.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

„PREZYDJUM RADY MINISTRÓW

Nr. 48-11/25. Warszawa, dnia 1 marca 1935 r.
Mieszkania służbowe pracowników kontraktowych.

OKÓLNIK Nr. 7.

Do
wszystkich Ministerstw
w Warszawie.

Okólnik Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 1930 r. L. 8936/30 w sprawie wzoru umów z państwowymi pracownikami kontraktowymi przewiduje między innemi przyznawanie tym pracownikom mieszkań służbowych bezpłatnie. Zarządzenie to pozostawało w związku z okolicznością, że wynagrodzenia pracowników kontraktowych, przyrównane do uposażeń funkcjonarjuszów państwowych z przed 1 lutego 1934 r., nie obejmowały dodatku mieszkaniowego. Natomiast od dnia 1 lutego 1934 r., wobec zmiany systemu uposażeń funkcjonarjuszów państwowych i przyrównywanych do grup uposażenia wynagrodzeń pracowników kontraktowych, odpadło uzasadnienie bezpłatnego przyznawania mieszkań służbowych pracownikom kontraktowym. Przy przydzielaniu więc mieszkań służbowych pracownikom kontraktowym, przyjętym do służby po dniu 31 stycznia 1934 r., należy w p. 2 umowy wstawić jako ustęp przedostatni postanowienie następujące:

„Pan . . . . jest obowiązan . . do zajmowania przydzielonego mieszkania służbowego na zasadach, ustalonych dla funkcjonarjuszów państwowych. Mieszkanie to ma być opróżnione z dniem rozwiązania umowy niniejszej".

Wyjątkowy przypadek późniejszego opróżnienia mieszkania służbowego po rozwiązaniu umowy normuje ust. 1 art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323).

Natomiast tym pracownikom kontraktowym, którzy byli przyjęci do służby przed dniem 1 lutego 1934 r., należy nadal przydzielać lub pozostawić mieszkanie służbowe bezpłatnie, aż do czasu pierwszego po tej dacie podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego. Przy zmianie bowiem wynagrodzeń tych pracowników na dzień 1 lutego 1934 r. nie brano pod uwagę dodatku mieszkaniowego, (którego nie pobierali), jako części składowej wynagrodzenia pobieranego poprzednio.

W razie przydzielania tym pracownikom mieszkań służbowych po dniu 1 lutego 1934 r., ustęp przedostatni p. 2 umowy otrzymuje brzmienie następujące:

„Pan . . . . jest obowiązan . . do zajmowania bezpłatnie przydzielonego mieszkania służbowego. W razie podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego przydzielenie mieszkania będzie się opierało na zasadach, ustalonych dla funkcjonarjuszów państwowych. Mieszkanie to ma być opróżnione z dniem rozwiązania umowy niniejszej".

Jeżeli pracownicy, o których mowa, mieli przydzielone mieszkania służbowe przed dniem 1 lutego 1934 r., umowa, zawarta z nimi, może pozostać bez zmiany aż do czasu pierwszego podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego.

Przez wynagrodzenie zasadnicze rozumieć należy wynagrodzenie, odpowiadające uposażeniu zasadniczemu danej grupy.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Siedlecki.*"

115.

Nr. I. 21625/35. Kraków, dn. 13. IX. 1935 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych w Okręgu

w sprawie ryczałtów.

Zawiadamiam, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśniło zarządzeniem z dnia 7 września 1935 r. Nr. II-P. 3847/35, iż ryczałty, wypłacane Inspektorom Szkolnym i ich zastępcom na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 maja 1926 r. (Dz. U. Min. WR. i OP. Nr. 10 poz. 115), obejmują również koszty podróży oraz diety, związane z wyjazdami ich na posiedzenia Rad Szkolnych Powiatowych.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

116.

Nr. II-30918/34. Kraków, dn. 10. V. 1935 r.

Do

Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących w Okręgu

w sprawie

organizacji praktyki przedegzaminowej w szkołach średnich ogólnokształcących.

Celem dostosowania zarządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie praktyki przedegzamino-

wej, zawartego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa z r. 1926, Nr. 11, poz. 128 i 133, do warunków Krakowskiego Okręgu Szkolnego, zarządzam z ważnością od 20 sierpnia 1935 r.; co następuje:

A. Ogólna organizacja praktyki przedegzaminowej.

1. Praktyka przedegzaminowa może być płatna lub bezpłatna. W pierwszym wypadku praktykant jest właściwie początkującym nauczycielem, który, zostając pod szczególną opieką dyrektora i innego doświadczonego nauczyciela, pełni normalne obowiązki nauczycielskie i przez to przygotowuje się do zupełnie poprawnego spełniania funkcyj zawodowych w przyszłości, w drugim wypadku praktykant nie jest nauczycielem, lecz kandydatem na nauczyciela, przygotowującym się do zawodu.

2. Praktykę przedegzaminową można odbywać w posiadających odpowiednie warunki gimnazjach państwowych oraz gimnazjach prywatnych, korzystających z pełnych lub niepełnych praw szkół państwowych. Czy dana szkoła posiada odpowiednie warunki do zorganizowania praktyki przedegzaminowej, decyduje w każdym konkretnym wypadku Kuratorjum. W szkołach prywatnych, nie posiadających praw szkół państwowych, nie można bezwzględnie odbywać praktyki przedegzaminowej.

3. O doborze kierowników praktyki dla poszczególnych praktykantów decyduje Kuratorjum w porozumieniu z Dyrekcjami szkół i zainteresowanymi nauczycielami.

4. W wyjątkowych wypadkach, gdyby płatny praktykant miał być jedynym nauczycielem danego przedmiotu, Kuratorjum wyznaczy mu kierownika z jednego zakładu.

5. Kandydat stanu nauczycielskiego wnosi po złożeniu egzaminu magisterskiego względnie magisterskiego i doktorskiego na miesiąc przed rozpoczęciem półrocza, w którem zamierza rozpocząć praktykę przedegzaminową, podanie do Kuratorjum o wyznaczenie mu bezpłatnej praktyki przedegzaminowej. W wyjątkowych wypadkach, kiedy kandydat stanu nauczycielskiego został tuż po zdaniu egzaminu magisterskiego zakontraktowany przez Kuratorjum do szkoły państwowej lub zaangażowany do płatnej praktyki w szkole prywatnej, wnosi podanie do Kuratorjum o zorganizowanie dla niego płatnej praktyki przedegzaminowej natychmiast po zapewnieniu sobie płatnej pracy. Ani sam fakt zakontraktowania w szkole państwowej czy zaangażowanie w prywatnej ani uzyskanie zezwolenia na nauczanie z Kuratorjum nie stanowi jeszcze podstawy do rozpoczęcia zorganizowanej praktyki przedegzaminowej; policzalną praktykę zaczyna się dopiero po otrzymaniu odpowiedzi na podanie, o którem mówi się powyżej i od daty oznaczonej w tej odpowiedzi.

6. Praktykę przedegzaminową rozpoczyna się w zasadzie na początku roku szkolnego. Rozpoczynanie jej w drugim półroczu, jakkolwiek dopuszczalne, nie jest ze względów ogólno-organizacyjnych i pedagogicznych wskazane. Rozpoczynanie praktyki w ciągu pierwszego lub drugiego półrocza, nie jest dopuszczalne.

7. Do podania o praktykę przedegzaminową należy dołączyć wszystkie dokumenty, wymienione w zarządzeniu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Dz. Urz. Ministerstwa W. R. i O. P. z r. 1926, Nr. 11, poz. 128 i 133), t. j. życiorys, metrykę, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom magistra i świadectwo lekarza powiatowego o przydatności do zawodu.

8. Podanie o wyznaczenie praktyki przedegzaminowej wnosi się do Kuratorjum albo bezpośrednio, albo za pośrednictwem szkoły, w której praktykant pracuje.

Za pośrednictwem swych Dyrekcyj wnoszą podania osoby, mające możność odbycia płatnej praktyki przedegzaminowej, t. j. kandydaci stanu nauczycielskiego, którzy już zostali zakontraktowani w szkołach państwowych, których zatem obowiązuje już droga służbowa, oraz osoby, zaangażowane do płatnej pracy przez szkoły prywatne. Bezpośrednio do Kuratorjum wnoszą podania wszyscy, którzy zamierzają odbyć bezpłatną praktykę w szkołach państwowych lub prywatnych. I w tym jednak wypadku może kandydat stanu nauczycielskiego zaznaczyć w podaniu, u którego z nauczycieli chciałby praktykować, wymieniając jego nazwisko i zakład, w którym jest zajęty, oraz oświadczyć, czy porozumiewał się z nim uprzednio i czy uzyskał jego zgodę. Starający się o bezpłatną praktykę kandydat, winien w każdym wypadku oznaczyć miejscowość, w której ma zapewnione środki utrzymania i zaznaczyć, czy w tej

jedynie miejscowości może praktykować, czy też może odbyć praktykę i gdzieindziej.

9. Kuratorjum załatwia podania o bezpłatną praktykę z początkiem roku szkolnego, jeżeli praktyka ma się rozpocząć w pierwszem półroczu, do końca stycznia zaś, jeżeli jej początek ma wypaść na drugie półrocze. Podania o płatną praktykę załatwia się najdalej w ciągu miesiąca od rozpoczęcia roku szkolnego względnie półrocza. Kuratorjum uwzględnia życzenie kandydata co do zakładu oraz osoby kierownika praktyki, jeżeli pozwolą na to ogólne wytyczne organizacyjne.

10. W razie dużego napływu zgłoszeń kandydatów, pierwszeństwo w uzyskaniu praktyki będą miały osoby, które przeszły przez studjum pedagogiczne.

11. Liczba praktykantów w jednym zakładzie musi być ograniczona. Szkoła może instruować tylko tylu praktykantów, ilu może skutecznie przygotować do zawodu. Liczba praktykantów, przypadających na jednego nauczyciela — kierownika, nie może przekraczać trzech.

12. Praktyka przedegzaminowa trwa przez pełne dwa lata szkolne. Jeżeli kandydat posiada prócz stopnia magistra stopień doktora lub studjum pedagogiczne Uniwersytetu Jagiellońskiego, przyczem kolejność uzyskania stopni względnie kolejność uzyskania stopnia magistra i odbycia studjum pedagogicznego jest obojętna, przez jeden pełny rok szkolny.

13. Odbywający w szkole państwowej płatną praktykę przedegzaminową kandydat stanu nauczycielskiego jest kontraktowym funkcjonarjuszem państwowym, ma więc wszystkie prawa i obowiązki funkcjonarjusza państwowego. Zakres obowiązkowych zajęć szkolnych wyznacza Dyrekcja gimnazjum z tem ograniczeniem, że praktykant nie może mieć w żadnym wypadku więcej godzin, niż przewidują normy, obowiązujące etatowego nauczyciela. To samo ograniczenie liczby godzin dotyczy płatnych praktykantów szkół prywatnych. Szczególne obowiązki płatnych praktykantów, wypływające z charakteru pracy, przygotowującej do zawodu, zostały wymienione w rozdziale o prawach i obowiązkach praktykantów, który określa także prawa, obowiązki i zakres zajęć praktykantów bezpłatnych.

14. Dyrekcje gimnazjów, w których kandydaci odbywają praktykę przedegzaminową, mają obowiązek przedkładania Kuratorjum przy końcu każdego roku szkolnego wyczerpujących ocen i charakterystyk pracy tych wszystkich praktykantów, którzy ukończyli praktykę, przepracowawszy cały dwuletni względnie roczny okres w tym samym zakładzie i pod opieką tego samego dyrektora. Gdyby kandydat przenosił się po roku do innego zakładu, należy przesłać ocenę za okres roczny. Ocenę pracy za drugi rok praktyki przesyła w takim wypadku Kuratorjum Dyrekcja tego zakładu, w którym ta praktyka się odbyła. Kandydat ma prawo wglądu w ostateczną ocenę swej pracy, wystawioną przez Dyrekcję.

15. Na podstawie tych ocen oraz własnych obserwacyj Kuratorjum wystawi kandydatowi, jeżeli uzna jego praktykę za zadowalającą, zaświadczenie z odbycia praktyki przedegzaminowej.

B. Prawa i obowiązki kandydatów, odbywających praktykę przedegzaminową. (Regulamin praktyki przedegzaminowej).

P r a w a.

1. Kandydat stanu nauczycielskiego, odbywający praktykę przedegzaminową, ma prawo przygotować się w ciągu swej dwuletniej względnie rocznej pracy do zawodu nauczycielskiego.

2. Ponieważ najważniejszem zadaniem nauczycieli jest wychowawcze oddziaływanie na młodzież, przygotowującego się do zawodu praktykanta nie można obarczać ani pracą czysto administracyjną, ani żadnemi czynnościami, niezwiązanemi bezpośrednio z pracą pedagogiczną.

3. Kandydat stanu nauczycielskiego ma w czasie swej praktyki prawo do istotnej fachowej opieki ze strony dyrektora i nauczycieli zakładu z szczególnem uwzględnieniem kierownika praktyki i innych specjalistów danego przedmiotu oraz kierownika Ogniska w zakresie działania właściwym tej instytucji. Traktowanie praktykanta przez starszych kolegów nie może nigdy podważać jego powagi wobec kształcącej się młodzieży.

4. Poza temi zasadniczemi prawami kandydat, odbywający bezpłatną praktykę przedegzaminową, ma prawo do:

a) korzystania z pomocy i urządzeń szkoły z pełną odpowiedzialnością za używane przedmioty;

b) korzystania z prac Ogniska własnego przedmiotu;

c) wypowiadania w okresie konferencyj klasyfikacyjnych opinji o uczniach, których zna ze stałych swych hospitacyj oraz wystawiania w II roku praktyki uzgodnionych z kierownikiem praktyki ocen klasyfikacyjnych uczniom tych klas, w których pracuje samodzielnie;

d) obejmowanie w drugim roku praktyki doraźnych płatnych zastępstw za chorych lub z innego powodu nie mogących pełnić służby nauczycieli;

e) pierwszeństwa po pomyślnem ukończeniu praktyki do stanowiska nauczyciela w państwowej szkole średniej przed tymi, którzy praktyki nie odbywali.

Natomiast nie ma praktykant prawa udzielania prywatnych lekcyj uczniom zakładu, w którym odbywa praktykę.

Obowiązki.

1. Kandydat stanu nauczycielskiego, odbywający bezpłatną praktykę przedegzaminową, podlega służbowo dyrektorowi zakładu oraz kierownikowi dydaktycznemu w zakresie, umożliwiającym realizację celu praktyki.

Aby ten cel osiągnąć, kandydat ma obowiązek dołożyć wszelkich starań, by przygotować się do skutecznego wykonywania zawodu nauczycielskiego.

W szczególności praktykant ma obowiązek:

a) poznania ważniejszych ustaw i rozporządzeń szkolnych z szczególnem uwzględnieniem ustawy ustrojowej;

b) dokładnego poznania programu typu szkoły, w której pracuje, a bardzo dokładnego programu własnego przedmiotu, oraz programu szkoły, stanowiącego podbudowę przynajmniej w zakresie własnego przedmiotu;

c) zapoznania się z podstawowemi dziełami pedagogiki i dydaktyki ogólnej;

d) teoretycznego i praktycznego zaznajomienia się z metodyką własnego przedmiotu;

e) stałego czytywania czasopism fachowych;

f) stałego studjowania oficjalnych organów Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego;

g) dokładnego zapoznania się z podręcznikami własnego przedmiotu, używanemi w danym typie szkoły oraz z używanemi w danej szkole podręcznikami przedmiotów korelujących;

h) uczestniczenia w posiedzeniach Rady Pedagogicznej i w posiedzeniach Komisyj klasowych tych klas, w których pracuje z prawem głosu bez prawa głosowania. Co do przebiegu posiedzeń obowiązuje kandydata tajemnica służbowa pod rygorem utraty praktyki.

2. Przygotowanie się do pracy wychowawczej przez nauczanie odbywa się zasadniczo w następujący sposób:

Kandydat hospituje w I półroczu praktyki w 4—8 godzinach tygodniowo lekcje swego kierownika dydaktycznego.

W czasie hospitacji jest obowiązany uświadamiać sobie: 1) rozplanowanie lekcji, 2) zastosowanie metody pracy, 3) momenty wychowawcze, 4) dobór pomocy naukowych, 5) reakcję młodzieży, jako grupy, tudzież reakcję niektórych wybranych do obserwacji uczniów.

Krótką charakterystykę każdej lekcji z uwzględnieniem wyżej podanych punktów winien praktykant wpisywać do swego zeszytu hospitacyjnego i omówić ją (uwzględnić kilka lekcji odrazu) z kierownikiem dydaktycznym.

W drugiem, trzeciem i czwartem półroczu praktykant pracuje zasadniczo w dwóch klasach.

W drugiem półroczu praktyki kandydat hospituje w dalszym ciągu w jednej klasie lekcje swego kierownika dydaktycznego, w drugiej zaś klasie pracuje częściowo samodzielnie pod stałym nadzorem kierownika.

Praca częściowo samodzielna polega na tem, że praktykant albo przeprowadza na zlecenie kierownika wyznaczone mu części lekcyj, albo wykonywa według uznania kierownika jedną lub kilka po sobie następujących lekcyj w całości. Tutaj należy także zrazu elementarne, w miarę zaś wżywania się kandydata w praktykę coraz intensywniejsze pomaganie kierownikom w przygotowywania pomocy naukowych do lekcyj i ćwiczeń, przy konserwowaniu pomocy, w hodowli, w prowadzeniu wycieczek, przy przeglądaniu domowych wypracowań uczniów, przy poprawie zadań szkolnych i t. d.

Prowadzenie protokołu i omawianie lekcyj hospitowanych obowiązuje nadal jak

w pierwszem półroczu; do każdej lekcji w klasie, w której praktykant pracuje częściowo samodzielnie, winien praktykant przygotować się pisemnie, omówić plan pracy z kierownikiem przed lekcją, a jego wykonanie po lekcji.

W III półroczu pracuje praktykant w dalszym ciągu częściowo samodzielnie w jednej klasie pod sporadycznym nadzorem kierownika, w drugiej klasie uczy zupełnie samodzielnie pod stałym nadzorem kierownika.

Wyboru klasy, w której praktykant ma pracować zupełnie samodzielnie, dokonywa dyrektor w porozumieniu z kierownikiem praktyki. Praktykant przedkłada kierownikowi szczegółowy plan pracy dydaktycznej dla tej klasy na całe półrocze, a niezależnie od tego przygotowuje pisemne elaboraty każdej lekcji.

W IV półroczu praktyki pracuje praktykant zupełnie samodzielnie w dwóch klasach pod doraźnym nadzorem kierownika. Praktykant przedkłada kierownikowi szczegółowe plany pracy na całe półrocze dla obu klas i przygotowuje krótkie konspekty każdej lekcji. Omawianie poszczególnych lekcyj ma miejsce w miarę potrzeby i możliwości.

W wypadkach, w których przewidziano samodzielną lub częściowo samodzielną pracę praktykanta pod sporadycznym nadzorem kierownika, kierownik winien stale być obecnym na lekcjach praktykanta w ostatnich 30 dniach przed końcem półrocza lub roku szkolnego.

Na okres III i IV półrocza przypadają nadto hospitacje praktykantów u innych nauczycieli danego przedmiotu oraz nauczycieli przedmiotów korelujących. Liczbę i plan tych hospitacyj określa dyrektor zakładu. W tym samym czasie winni praktykanci przysłuchiwać się raz na miesiąc wszystkim lekcjom całego dnia w jednej z klas, w których pracują. O terminach tych hospitacyj również decyduje dyrektor zakładu.

Wymienione wyżej etapy usamodzielniania się praktykantów mogą ulegać według uznania kierowników praktyki skróceniu lub przedłużeniu zależnie od indywidualnych właściwości poszczególnych kandydatów.

Dla praktykantów, odbywających jednoroczną praktykę przedegzaminową, naznaczone wyżej trudności stopniuje się nie co półrocza, lecz co kwartał.

3. Przygotowywanie się do zawodu w obrębie skutecznego oddziaływania wychowawczego w ściślejszem tego słowa znaczeniu, odbywa się przez zaznajamianie się kandydata pod kierunkiem dyrektora zakładu i opiekuna jednej z klas, w której praktykant pracuje, z pracą wychowawczą szkoły z szczególnem uwzględnieniem zagadnień opiekuństwa klasowego tudzież jednego wybranego przez praktykanta z pośród niżej wymienionych zagadnień wychowawczych oraz przez czynną pracę w zakresie tego problemu w drugim roku praktyki.

Wszyscy jednak praktykanci muszą zaznajomić się teoretycznie i praktycznie z następującemi problemami wychowawczemi: a) samorząd szkolny, b) Straż Przednia, c) czytelnictwo młodzieży, d) świetlice szkolne, e) harcerstwo, f) Przysposobienie Wojskowe (dla praktykantów — mężczyzn), g) jedno z kół (n. p. Czerwonego Krzyża, krajoznawcze, lub samokształceniowe).

4. Obowiązki, wymienione pod 1) oraz pod 3) dotyczą również kandydatów, odbywających płatną praktykę w szkołach państwowych lub prywatnych.

Obowiązki, określone w punkcie 2), muszą ulec wobec znacznej ilości obowiązkowych zajęć lekcyjnych płatnych praktykantów modyfikacji. W każdym razie obowiązuje ich przynajmniej hospitowanie lekcyj kierownika dydaktycznego w I półroczu oraz prowadzenie w związku z tem protokółu hospitacyj i omawianie hospitowanych lekcyj, tudzież niezależnie od normalnego przygotowywania lekcyj pisemne przygotowywanie się do każdej lekcji w jednej klasie w II, III i IV półroczu praktyki, omawianie planów lekcyj z kierownikiem dydaktycznym oraz przebiegu i wyników tych lekcyj, na których kierownik mógł być obecny.

C. Prawa, obowiązki i odpowiedzialność kierowników praktyki przedegzaminowej.

P r a w a.

1. Każdy stały nauczyciel szkoły średniej ma prawo zgłosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego gotowość przyjęcia na praktykę przepisanej liczby praktykantów.

2. Nauczyciel, mający pełną liczbę godzin, może kierować praktyką najwyżej 3 praktykantów, korzystający ze zniżki godzin najwyżej 2 praktykantów.

3. Nauczyciel— kierownik praktyki — ma prawo do udziału we wszystkich zebraniach i konferencjach, urządzanych dla lub przez praktykantów (konferencje dyrektorskie, ogniskowe, sekcyj praktykantów i t. d.).

4. Wybór środków dydaktycznego kształcenia praktykantów zależy w ramach regulaminu praktyk od uznania nauczyciela kierującego praktyką. Od nauczyciela-kierownika praktyki zależy też decyzja, w których klasach odbędzie się praktyka. Jedynie wybór klasy, w której praktykant ma po raz pierwszy pracować zupełnie samodzielnie przez całe półrocze, należy do dyrektora Zakładu, który zasięgnie w tej sprawie opinji kierownika praktyki.

5. Kierownik praktyki może odstąpić po porozumieniu się z dyrektorem od ustalonego w regulaminie praktyki schematu stopniowania trudności w kształceniu dydaktycznem, jeżeli wymagają tego indywidualne właściwości kandydatów lub inne poważne względy.

Obowiązki.

Kierownik praktyki przedegzaminowej kandydatów stanu nauczycielskiego ma następujące obowiązki:

1. Pracuje nad dydaktycznem i metodycznem wykształceniem praktykantów w zakresie własnego przedmiotu, a mianowicie:

a) prowadzi wzorowe lekcje dla praktykantów,

b) omawia z nimi przebieg i wynik tych lekcyj,

c) wprowadza stopniowo praktykantów w samodzielną pracę według schematu, ustalonego w regulaminie praktyki,

d) przegląda i poprawia plany samodzielnej pracy praktykantów, a to zarówno plany półroczne jak konspekty poszczególnych lekcyj,

e) omawia z praktykantami przebieg i wyniki samodzielnie prowadzonych lekcyj, o ile jest na całych lekcjach obecny,

f) kontroluje zapiski, notatki i pisemne sprawozdania praktykantów,

g) uczestniczy stale w samodzielnych lekcjach praktykantów w ostatnich miesiącach przed ukończeniem półrocza względnie roku szkolnego.

Planowana nieobecność na samodzielnych lekcjach praktykantów w innych okresach roku nie wymaga każdorazowego zawiadamiania dyrektora zakładu.

2. Niezależnie od wyżej wymienionych zabiegów, wdrażających kandydatów w rozumienie i interesowanie się zagadnieniami dydaktycznemi i metodycznemi na tle konkretnych lekcyj szkolnych, kierownik praktyki:

a) czuwa nad lekturą praktykantów, t. j. studjowaniem przez nich podstawowych dzieł pedagogiki i dydaktyki ogólnej, dzieł z zakresu metodyki własnego przedmiotu, czasopism fachowych oraz oficjalnych organów W. R. i O. P.;

b) ponieważ w kształceniu dydaktycznem praktykantów współdziałało Ognisko metodyczne, kierownik praktyki, o ile mieszka w miejscowości, będącej siedzibą Ogniska, jest obowiązany do uczestniczenia w konferencjach, zwoływanych przez kierowników Ognisk, a poświęconych sprawom dydaktycznego kształcenia praktykantów;

c) wprowadza, jeżeli sam jest opiekunem klasy, praktykantów w zagadnienia opieki klasowej;

d) układa plan, wedle którego praktykanci mają hospitować lekcje innych nauczycieli tego samego przedmiotu oraz nauczycieli przedmiotów korelujących i przedkłada go do zatwierdzenia dyrektorowi;

e) ustala stopnie uczniów tych klas, w których hospitują praktykanci, w ich obecności i po wysłuchaniu ich opinji; uzgadnia z praktykantami stopnie uczniów tych klas, w których praktykanci pracują samodzielnie; ponieważ i w tych wypadkach ponosi pełną odpowiedzialność za klasyfikację, jego zdanie w razie rozbieżności decyduje;

f) współpracuje z dyrektorem na ustaleniu charakterystyk i ocen praktykantów po ukończeniu przez nich praktyki.

Odpowiedzialność.

1. Kierownik praktyki obowiązany jest czuwać nad tem, by nauka w klasach praktykantów odbywała się zgodnie z programem, w sposób wychowawczo i dydaktycznie właściwy, z osiągnięciem należytych wyników nauczania.

2. Kierownik odpowiada za przebieg i wynik klasyfikacji w klasach, w których pracują jego praktykanci podobnie jak za normalny przebieg nauki w klasach, w których odbywa się praktyka.

3. Kierownik praktyki nie odpowiada natomiast za ostateczny wynik dydaktycznego wykształcenia praktykantów.

D. Rola dyrektora w przeprowadzaniu praktyki przedegzaminowej.

Kandydat stanu nauczycielskiego, odbywający czy to płatną czy bezpłatną praktykę przedegzaminową, podlega służbowo dyrektorowi i jest obowiązany do wypełniania jego ściśle służbowych poleceń. W razie jaskrawego służbowego nieposłuszeństwa względnie wyraźnego zaniedbywania obowiązków przez praktykanta, dyrektor przedstawia w tej sprawie sprawozdanie Kuratorjum, które wyciągnie dalsze konsekwencje. W wypadkach koniecznych dyrektor ma prawo zawieszenia praktykanta aż do ostatecznego rozstrzygnięcia Kuratorjum.

Dyrektor zakładu, w którym odbywa się praktyka przedegzaminowa, ma następujące w związku z tem obowiązki:

1. Czuwa nad tem, aby zarówno kierownicy praktyki jak i sami praktykanci wypełniali swe, określone regulaminem, obowiązki.

2. Urządza na początku roku szkolnego konferencję wszystkich kierowników praktyki celem ustalenia szczegółowego planu pracy.

3. Urządza w tym samym czasie specjalną konferencję dla praktykantów ewentualnie w obecności kierowników praktyki celem wprowadzenia praktykantów w organizację dydaktycznej i wychowawczej pracy danego zakładu z uwzględnieniem udziału w niej praktykantów.

4. Wzywa praktykantów na posiedzenia Rady Pedagogicznej i jej organów z wyłączeniem tych posiedzeń, na których obecność praktykantów z jakichkolwiek powodów nie jest pożądana.

Praktykanci z reguły biorą udział w komisjach klasowych tylko tych klas, w których pracują.

5. Wobec tego, że każdy praktykant ma swego kierownika, odpowiedzialnego przedewszystkiem za metodyczne wyrabianie praktykantów, dyrektor jest zasadniczo zwolniony od dydaktycznej opieki nad praktykantami, gdy jednak ma jakie spostrzeżenia tego rodzaju, komunikuje je kierownikowi praktyki względnie samemu praktykantowi w obecności kierownika.

6. Zatwierdza przedstawione mu przez kierowników praktyki plany hospitowania przez praktykantów lekcyj innych nauczycieli tego samego przedmiotu względnie przedmiotów korelujących.

7. Wyznacza w porozumieniu z kierownikami praktyki klasy, w których praktykanci mają rozpocząć zupełnie samodzielną pracę.

8. Wyznacza, w wypadku, gdy kierownik praktyki nie jest opiekunem żadnej klasy, innego nauczyciela mającego wprowadzić praktykanta w obowiązki opiekuna klasowego, z reguły opiekuna jednej z klas, w której praktykant pracuje, w wyjątkowych wypadkach opiekuna innej klasy.

9. Osobiście wprowadza i instruuje praktykantów w pracy ściśle wychowawczej.

10. Wyznacza praktykantom w porozumieniu z nimi zagadnienia wychowawcze, któremi mają się specjalnie zajmować i otacza ich pracę w tym kierunku szczególną osobistą opieką.

11. Określa imprezy i uroczystości ogólnoszkolne, w których praktykanci powinni brać udział.

12. Przegląda od czasu do czasu notatki praktykantów z hospitacyj i samodzielnie prowadzonych lekcyj, prowadzi systematyczne zapiski z ich pracy wychowawczej.

13. Przedkłada Kuratorjum przy końcu każdego roku szkolnego charakterystyki i określa wyniki pracy tych wszystkich praktykantów, którzy ukończyli praktykę. Charakterystyki te należy uzgodnić z kierownikami praktyki poszczególnych praktykantów.

W razie przewidywanej zmiany na stanowisku kierownika szkoły należy zostawić w aktach szkolnych uzgodnione z kierownikami praktyki charakterystyki tych praktykantów, którzy ukończyli pierwszy rok praktyki.

E. Współudział Ognisk metodycznych w kształceniu praktykantów.

1. Kierownicy Ognisk metodycznych zorganizują „sekcję praktykantów“ przy każdem Ognisku z wybranym przez praktykantów przewodniczącym i sekretarzem.

2. Do sekcji należeć będą wszyscy praktykanci danego przedmiotu, pracujący w siedzibie Ogniska bez względu na przynależność ich zakładów do Ogniska.

3. Sekcja będzie odbywać zebrania pod opieką i kontrolą kierownika Ogniska.

Kierownik ustala, ewentualnie zatwierdza każdoroczny program pracy sekcji.

4. W zakres działalności sekcji wchodzi:

a) lektura i referaty na temat obowiązujących programów szkolnych,

b) referaty i zebrania dyskusyjne z zakresu metodyki danego przedmiotu,

c) omawianie używanych na terenie Ogniska podręczników danego przedmiotu.

5. Kierownicy Ognisk dopuszczą praktykantów do udziału w pracach Ogniska, n. p. do niektórych konferencyj rejonowych i grupowych, do korzystania z poradni, bibljoteczki i pracowni (w sposób oznaczony przez kierownika Ogniska odpowiednio do istniejących warunków).

6. Kierownicy ognisk zwołują na posiedzenia wszystkich kierowników praktyki danej miejscowości lub rejonu Ogniska w celu ustalenia wspólnych wytycznych w pracy.

F. Postanowienie przejściowe.

Zasady, wyłuszczone w tem zarządzeniu, należy stosować w całej pełni do tych wszystkich praktykantów, którzy rozpoczną praktykę z początkiem roku szkolnego 1935 6. Częściowe stosowanie ich w miarę możliwości — do praktykantów, którzy będą w tym terminie już w toku praktyki, jest bardzo pożądane.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

117.

Nr. II-24321/35. Kraków, dn. 11. IX. 1935 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych w Okręgu — wsprawie ulg w opłatach szkolnych za dzieci funkcjonarjuszów przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 86 z dnia 3 października 1935 r. (Nr. I. R. 6127/35) wyjaśniam, że wszelkie ulgi w opłatach szkolnych i taksach egzaminacyjnych, przyznane czynnym funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym zawodowym odnośnemi zarządzeniami Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przysługują również czynnym funkcjonarjuszom przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telefon i Telegraf“.

Dzieciom pracowników innych przedsiębiorstw państwowych, monopoli państwowych, Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego oraz Państwowego Banku Rolnego zniżki w opłatach mogą być udzielane tylko indywidualnie — w wypadku niezamożności i w granicach zwolnień, ustalonych odnośnemi zarządzeniami Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Kurator Okręgu Szkolnego:
M. B. Godecki w. r.

118.

KONKURSY

z terminem czterotygodniowym od daty ukazania się niniejszego Nru Dziennika Urzędowego.

Inspektor Szkolny w Końskich ogłasza konkurs na następujące posady kierowników: 1) 7-kl. publ. szkoły powsz. Nr. 1 w Końskich, 2) 7-kl. publ. szkoły powsz. Nr. 2 w Końskich, 3) 7-kl. publ. szkoły powsz. Nr. 3 w Końskich, 4) 3-kl. publ. szkoły powsz. w Rogowie, 5) 3-kl. publ. szkoły powsz. w Hucie, 6) 3-kl. publ. szkoły powsz. w Kornicy.

Kandydaci, ubiegający się o posady kierowników 7-klasowych szkół, mający ukończony Instytut Nauczycielski, względnie Wyższy Kurs Nauczycielski, będą mieli pierwszeństwo.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Końskich.

Inspektor Szkolny Obwodu Krakowskiego w Krakowie ogłasza konkurs na następujące stanowiska kierowników szkół:

w powiecie krakowskim:

1) w 4-kl. publ. szkole powsz. w Balicach, 2) w 2-kl publ. szkole powsz. w Pychowicach,

3) w 2-kl. publ. szkole powsz. w Rusocicach, 4) w 7-kl. publ. szkole powsz. żeńskiej Nr. III. w Wieliczce, 5) w 7-kl. publ. szkole powsz. żeńskiej Nr. IV. w Wieliczce;

w powiecie bocheńskim:

6) w 2-kl. publ. szkole powsz. w Kierlikówce, 7) w 4-kl. publ. szkole powsz. w Wiśniczu Starym, 8) w 4-kl. publ. szkole powsz. w Woli Zabierzowskiej, 9) w 3-kl. publ. szkole powsz. w Zbydniowie, 10) w 5-kl. publ. szkole powsz. w Rzezawie, 11) w 2-kl. publ. szkole powsz. w Tarnawie, 12) w 3-kl. publ. szkole powsz. w Okulicach, 13) w 3-kl. publ. szkole powsz. w Grobli, 14) w 7-kl. publ. szkole powsz. w Rajbrocie, 15) w 3-kl. publ. szkole powsz. w Niegowici;

w powiecie chrzanowskim:

16) w 7-kl. publ. szkole powsz. w Libiążu Wielkim, 17) w 7-kl. publ. szkole powsz. w Młoszowej.

Podania, odpowiednio udokumentowane, należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Krakowie. Przy obsadzie stanowisk kierowników 7-klasowych szkół, będą mieli pierwszeństwo kandydaci z WKN.

119.

Komunikaty.

Na podstawie ust. 1 artykułu 3 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 343) Kuratorjum przyjęło do wiadomości zamknięcie z końcem roku szkolnego 1934/35 prywatnej koedukacyjnej szkoły powszechnej Towarzystwa Szkoły Ludowej w Wysowej.

Zawiadamia sisę, że na miejsce ś. p. Dra Adolfa Klęska Urząd Wojewódzki umówił dwu lekarzy-chirurgów, a to Dra Henryka Mazanka, lekarza Szpitala Wojskowegoo w Krakowie, zamieszkałego przy ul. Dunajewskiego 3 III p., oraz Dra Jerzego Jasieńskiego, prymarjusza Oddziału Chirurgicznego Szpitala im. E. Narutowicza w Krakowie, zam. przy pl. Matejki 6 m. 6, którzy z dniem 1/X 1935 r. przyjmują funkcjonarjuszów państwowych na karty porady w godzinach od 15 do 17.

Równocześnie Urząd Wojewódzki zawiadomił, że funkcjonarjusze państwowi, zamieszkali na terenie dzielnic I, II, III, IV, VII, X, XI, XII, XIII, XIV, XVI, w razie konieczności wezwania lekarza-chirurga do domu chorego, winni zwracać się do Dra Mazanka, funkcjonarjusze zaś, zamieszkali na terenie pozostałych dzielnic, do Dra Jasieńskiego.

Zarządzenie to nie dotyczy leczenia ambulatoryjnego.

W b. r. szk. czynne będą poradnie szkolne dla młodzieży szkół średnich państwowych w następujących dniach:

Poradnia internistyczna przy Klinice Lekarskiej U. J. ul. Kopernika 15 — w poniedziałki, środy i piątki (z wyjątkiem świąt) o godz. 16. Młodzież zamiejscowa może zgłaszać się w poradni w dni wyznaczone, w godzinach przedpołudniowych między 8—11-tą.

Porady w zakresie sportowo-lekarskim na tejże Klinice w soboty przedpołudniem.

Poradnia okulistyczna przy ul. Kopernika. Codziennie od 10—12-tej (z wyjątkiem świąt).

Poradnia dla dzieci i młodzieży nerwowej przy Klinice Neurologicznej U. J. W poniedziałki i czwartki od 9—11 (leczenie w godzinach popołudniowych).

Poradnia laryngologiczna przy Klinice Laryngologicznej U. J., szpital św. Łazarza, ul. Kopernika. Codziennie od 8—9 (z wyjątkiem świąt).

Poradnia ortopedyczna przy Klinice Chirurgicznej U. J. We wtorki i czwartki od 9—10 (leczenie w godzinach popołudniowych).

Poradnia dla wad wymowy przy Klinice Neurologicznej U. J. ul. Kopernika. W poniedziałki i czwartki od 9—11 (leczenie w godzinach popołudniowych).

Porady w zakresie chorób skórnych dla młodzieży żeńskiej udziela Dr. Ameisenówna, ul. Sławkowska 9, w poniedziałki, środy i piątki od godz. 8—9, a dla młodzieży męskiej Dr. Trzebicky, ul. św. Tomasza L. 26, codziennie od godz. 15—16.

Młodzież, zgłaszająca się do poradni, winna przedstawić „kartę szkolną lekarską“, dokła-

dnie wypełnioną w 2 egzemplarzach z podaniem rozpoznania lekarza szkolnego.

Młodzież, u której zachodzi potrzeba ponownego badania w poradni, powinna zgłaszać się do badań w terminach do badań przeznaczonych.

W wypadkach chorób poważniejszej natury wskazane jest przybywanie do poradni wraz z uczniem (uczenicą) ich opieki domowej.

Lekarz szkolny winien kontrolować, czy zalecenia poradni, dotyczące wykonania dodatkowych badań (bad. plwociny, zdjęcia rentgenowskie), szczególnie zaś zalecenia, dotyczące uczęszczania do szkoły, oraz ew. przeprowadzania leczenia są wykonane.

Lekarze poszczególnych szkół mogą na jeden termin przyjęcia skierowywać najwyżej 3 uczniów (nice) danego Zakładu, oprócz uczniów (nic), wyznaczonych przez poradnie do ponownego badania.

Poradnie są przeznaczone wyłącznie dla młodzieży niezamożnej.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 września 1935 r. Nr. II. Pr. 1486/35 zawiadamia się, że Ministerstwo Spraw Wojskowych zabroniło używania w szkołach i oddziałach wojskowych „Zeszytu rysunkowego z terenoznawstwa (do nauki szkicowania), wydanego przez firmę „Cel" Józefa Tomaszewskiego w Wilnie, ponieważ zeszyt ten zawiera 26 fałszywych znaków topograficznych.

Do nauki szkicowania wolno używać jedynie wydanego przez Główną Księgarnię Wojskową, a zatwierdzonego do szkół przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego aktualnego „Zeszytu rysunkowego z terenoznawstwa do nauki szkicowania".

Nakładem Tow. Kultury i Oświaty ukazała się ostatnio w pięknej szacie wydawniczej, napisana w jęz. francuskim książka p. t.: Communications Presentes au V-e Cóngres International d'Education Familiale. Bruxelles 31 juillet — 4 aout 1935.

Na jej treść składają się referaty, wybrane z pośród kilkudziesięciu prac polskich, zgłoszonych przez Polski Komitet Organizacji V Międzynarodowego Kongresu Wychowania Rodzinnego w Brukseli.

Autorami referatów są pp. Z. Jaxa Bykowski, Z. Iwaszkiewiczowa, St. Szuman, J. Mirski, Wł. Sieroszewski, M. Niklewiczowa, M. Wittekówna, Wł. Hoszowska, A. Rudnicki, H. Siemieńska, L. Zamoyska, M. Wachowski, H. Naglerowa, A. Argasińska, D. Wyszyńska i L. Greniewska.

Książkę poprzedza wstęp p. Jadwigi Michałowskiej, przewodniczącej Komitetu, poświęcony osobie Józefa Piłsudskiego. Autorka w pięknych, gorących słowach przytacza ostatnią wolę Marszałka, który dał całemu światu wzór miłości synowskiej, prrzykazując po śmierci złożyć swe serce u stóp matki, której — jak sam to niejednokrotnie zaznaczał — tyle miał w życiu do zawdzięczenia.

Prace powyższe zaznajamiają rodziców i wychowawców z nowemi ideałami wychowawczemi, kultywowanemi obecnie na gruncie polskim. Bazę dla rozważań zawartych w nich stanowi dziedzina psychologji dziecka i jego wychowawców: rodziców i nauczycieli. W dążeniu do stworzenia pełnej osobowości dziecka pedagogowie polscy nie tracą nigdy z oczu ideału społecznego i narodowego. Szkoła zaś polska dąży do zespolenia swych własnych wysiłków z wysiłkami rodzicielskiemi.

Rozpatrywana pod tym kątem widzenia książka jest niezwykle cennym wkładem do niezbyt bogatej jeszcze u nas dziedziny współpracy domu rodzinnego ze szkołą.

Książka jest do nabycia we wszystkich księgarniach oraz w Towarzystwie Kultury i Oświaty (Warszawa, Al. Róż 2) — w cenie 5 złotych.

120.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Protokół

z Zwyczajnego Ogólnego Zgromadzenia Krakowskiego Komitetu Okręgowego Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, odbytego w Krakowie dnia 4 maja 1935 r.

Obecnych 43 osób.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie.
2. Wybór prezydjum Ogólnego Zgromadzenia.

3. Roczne sprawozdanie z organizacji T-wa w Okręgu.
4. Sprawozdanie
   a) ze stanu finansowego wszystkich obwodów,
   b) z akcji budowy szkół,
   c) z działalności Zarządu.
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
6. Dyskusja nad sprawozdaniami.
7. Plan pracy na rok 1935.
8. Budżet Okręgu na rok 1935.
9. Wybór nowego Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
10. Wnioski.

ad 1) Wobec usprawiedliwionej chorobą nieobecności prezesa Okręgu T-wa p. Dra Franciszka Parylewicza, zebranie zagaił wiceprezes Zarządu Okręgu p. Władysław Kabaciński, stwierdził prawomocność Ogólnego Zgromadzenia zgodnie z ust. I-szym § 37 statutu, podkreślił znaczenie niniejszego zjazdu jako pierwszego, który ma się zastanowić nad dotychczasową pracą Zarządu Okręgu z wyboru i nad dalszym rozwojem T-wa, poczem powitał obecnych przedstawicieli władz i instytucyj w osobach pp. Naczelnika Ludwika Osieckiego, reprezentującego JWP. Wojewodę Krakowskiego, Płk. Witkowskiego, reprezentującego Dowódcę D. O. K. V, Radcę, Kolinka, przedstawiciela Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, Senatora Sieńkę, prezesa Zarządu Okręgu Związku Nauczycielstwa Polskiego i delegatów Komitetów Obwodowych.

ad 2) Na wniosek wiceprezesa p. Wł. Kabacińskiego wybrano jednomyślnie na przewodniczącego Ogólnego Zgromadzenia p. M. B. Godeckiego, Kuratora Okręgu Szkolnego Krakowskiego. Pan Kurator wybór przyjął, podziękował zebranym za zaufanie i powołał w skład prezydjum Zgromadzenia PP. posła Tadeusza Gdulę, Dyrektora Emila Hollendra i Inspektora Szkolnego Andrzeja Marszałka, jako sekretarza.

Zebrani Delegaci przyjęli bez zmian porządek obrad, zaprojektowany przez Zarząd Okręgu, i wybrali przez aklamację Komisję Matkę oraz Komisję Wnioskową. W skład Komisji matki weszli: pp. Dr. Antoni Górny — przewodniczący, dyrektor gimnazjum Kazimierz Lewicki, dyrektor seminarjum Edmund Massalski, Jan Kupiec i Inspektor Szkolny Stanisław Rychter. W skład Komisji Wnioskowej weszli: pp. Starosta Gliszczyński Stanisław, Gunia Franciszek Inspektor Szkolny, Preidl Bronisław, kierownik szkoły.

ad 3) Punkt trzeci porządku dziennego referował wiceprezes p. Wł. Kabaciński. Zarząd Okręgu, wymieniony w sprawozdaniu Zarządu Okręgu za rok 1934 (które każdy z obecnych na sali otrzymał), pracował do ostatnich dni bez zmian osobowych. Przystępując do pracy w roku 1934, postawił sobie Zarząd trzy zadania:

a) rozszerzenie sieci organizacyjnej T-wa,

b) zdobycie funduszów na budownictwo szkolne,

c) podział tych funduszów między obwody szkolne.

Sprawozdawca charakteryzuje procentowo stan organizacyjny w poszczególnych obwodach, porównuje ilość Kół i członków ze stanem roku ubiegłego, z czego wynika, że Kół przybyło (według stanu z dnia 1 stycznia 1935) 259, członków zwyczajnych 7.754, dożywotnich 89. Stan w dniu 1 stycznia 1935 był następujący:

1810 Kół,
1779 Delegatur,
45779 członków zwyczajnych,
95 członków dożywotnich.

Stwierdza nadmierną ilość delegatur w stosunku do liczby Kół. Ten stan w przyszłym roku winien się polepszyć na korzyść Kół w tych miejscowościach, gdzie są ku temu warunki. Zanalizował aktywność niektórych obwodów pod względem ilości Kół i członków, wysuwając na pierwsze miejsce miasto Kraków oraz Nowy Targ.

Dochodzi do wniosku, że wynik akcji organizacyjnej, zestawionej z tabeli na str. 6-ej sprawozdania Zarządu Okręgu za rok 1934, jest bardzo skromny, a nawet niezadowalający. Otwiera się tu pole działania dla przyszłego Zarządu, jak również dla niższych komórek organizacyjnych, by zwiększyć liczbę członków oraz Kół, a zniknie wtedy dopiero ta nadmierna ilość delegatur. Tam, gdzie Komitety Obwodowe działały sprawnie, (Kraków miasto, Nowy Targ, Miechów, Częstochowa, Kraków powiat, Biała) tam i sieć organizacyjna przedstawia się korzystniej.

Dużą troską Zarządu Okręgu było zdobycie funduszów dla T-wa i podniesienie wpły-

wów pieniężnych w komórkach organizacyjnych. W tych sprawach zwracał się Zarząd Okręgu i bezpośrednio do społeczeństwa o wydatne poparcie celów T-wa. Odegrała tu rolę i propaganda. Zarząd Okręgu wysłał w teren 200.000 odezw okolicznościowych z okazji Imienin Marszałka Piłsudskiego, 100.000 blankietów nadawczych P. K. O. z apelem do społeczeństwa o dobrowolne datki pieniężne na cele T-wa, materjał propagandowy na Tydzień Szkoły Powszechnej, oraz 800.000 sztuk ulotek ilustrowanych do młodzieży szkolnej.

W dalszym ciągu sprawozdania naświetla p. Kabaciński wyniki akcji w zakresie budownictwa szkolnego oraz polemizuje z przeciwnikami T-wa, którzy głoszą, iż budowa szkół winna się oprzeć wyłącznie na budżecie państwowym i samorządowym. — Życie przekreśliło ten postulat, gdyż Rząd preliminuje wprawdzie pewne kwoty na budownictwo szkolne, ale ich nie realizuje ze względu na trudności budżetowe. Samorządy również nie są w stanie podołać temu zadaniu. Dlatego więc pomoc społeczeństwa jest konieczna i to za pośrednictwem T-wa. Stwierdza, że w Okręgu krakowskim zachodzi potrzeba budowy około 10.000 izb szkolnych. Sprawa ta musi być rozłożona planowo i na szereg lat. W ubiegłym roku przy pomocy zasiłków T-wa wybudowano 317 izb szkolnych, oraz odremontowano 136 bundynków szkół powszechnych zniszczonych przez powódź.

Odnośnie do podziału funduszów, to Zarząd Okręgu dążył przedewszystkiem do wykończenia budynków szkolnych i udzielał pożyczek oraz zapomóg tam, gdzie gminy dawały największą gwarancję oddania do użytku szkoły pewnej ilości izb szkolnych z końcem sezonu budowlanego.

Reasumując swoje sprawozdanie, p. wiceprezes podkreślił zbyt małe wpływy pieniężne ze strony społeczeństwa dorosłego, a natomiast dużą ofiarność ze strony młodzieży szkolnej i nauczycielstwa. Najpilniejszem zatem zadaniem nowego Zarządu będzie wyjście do społeczeństwa, zdobycie go masowo przez zakładanie komórek organizacyjnych przy urzędach i instytucjach.

W ubiegłym roku T-wo zostało uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności publicznej, będzie więc miało wstęp do szkoły, co powinno się odbić dodatnio tak pod względem wychowawczym, jakoteż finansowym.

ad 4 ab) Skarbnik Zarządu Okręgu p. Ludwik Osiecki omówił bilans T-wa za rok 1934, wykonanie budżetu oraz akcję budownictwa szkolnego.

A) STAN CZYNNY.

I. Gotówka dyspozycyjna:		
1. Na koncie P. K. O. Nr. 406.650 . . .	3.004·22	
2. Na książ. oszczędn. P.K.O. Nr. 11712-U	142.000·—	
3. W kasie podręcznej	60	
Razem gotówką	145·004·82	145.004·82
II. Druki i materjały wartościowe . . .	90.751·05	90·751·05
III. Dłużnicy:		
1) Koła za otrzymany materjał wart.	875.172·25	
2) Szkoły i inspektor. za otrzymany materjał wart. . .	100.046·04	
3) Samorządy za udzielone pożyczki na budowę szkół powszechnych . .	494.500·—	
4) Różni (na opłaty pocztowe) . . .	1·38	
Razem dłużnicy	1,469·719·67	1,469.719·67
Razem stan czynny:		1,705.475·54

B) STAN BIERNY.

I. Wierzyciele:		
1. Zarząd Główny T. P. B. P. S. P. . .	327.993·72	
Razem wierzyciele	327.993·72	327.993·72
Razem stan bierny:		327.993·72

REKAPITULACJA.

A) Stan czynny	1,705.475·54
B) Stan bierny	327.993·72

Majątek Komitetu Okręgowego:

1. Majątek własny .	1,299.052·84	
2. Fundusz dochodów niestałych . . .	78.428·98	
Razem	1,377.481·82	1,377.481·82

W kwocie 78.428.98 zł. znajduje się 50.613 zł. wynikające z prowizorycznego obliczenia złożonego Zarządowi Głównemu w piśmie Komitetu Okręgowego z dnia 7. I. 1935, jako należność 75 proc za rok 1933 i 1934 przypadająca na rzecz funduszu Komitetu Okręg.

Należnością 25 proc. za powyższy okres, wynikającą z tego pisma, uznano rachunek Zarządu Głównego, zatem część ta nie mieści się w kwocie 78.428 zł. 98 gr.

Bilans za rok 1934 na dzień 31 grudnia 1934 przedstawia się następująco:

AKTYWA	zł	gr	PASYWA	zł	gr.
Gotówka w Kasie podręcznej . .		60	Fundusz Komitetu Okręg. . .	1,299.052	84
„ na koncie P. K. O. . .	3.004	22	Dochody niestałe	78.428	98
„ na książeczce P. K. O. .	142.000	—	Zarząd Główny	327.993	72
Druki i materjał wartościowy . .	90.751	05			
Koła	875.172	25			
Szkoły	100.046	04			
Samorządy	485.500	—			
Inspektoraty (pożyczki na bud. szkół)	9.000	—			
Dłużnicy różni (zaliczki na wyd. adm. rzecz.)	1	38			
Razem . .	1,705.475	54	Razem . .	1,705.475	54

Wykonanie budżetu w r. 1934.

L. p.	Tytuł przychodu	Preliminowane dochody w r. 1934 złotych	Rzeczywiście osiągnięte dochody w r. 1934 złotych
1.	Pozostałość gotówki na dzień 1. I. 1934 r.	119.308.02	119.308.02
2.	Subwencje Zarządu Głównego	229.000.—	230.000.—
3.	Wpływy Kół za materjał	310.000.—	247.029.43
4.	Znaczki na świadectwa	60.000.—	112.314.66
5.	Ofiary i imprezy	50.000.—	7.413.66
6.	Tydzień Szkoły Powszechnej		36.658.36
7.	Różne		45.53
8.	Sumy obce		133.80
		768.308.02	752.903.46

L. p.	Tytuł rozchodu	Preliminowane rozchody w r. 1934 złotych	Rzeczywiste rozchody w r. 1934 złotych
1.	Pożyczki na budowę szkół	431.200.—	494.500.—
2.	Zasiłki bezzwrotne	107.800.—	6.300.—
3.	Remont szkół zniszczonych przez powódź	— —	34.250.—
4.	Przelew 25 proc. Zarządowi Głównemu	130.000.—	57.797.—
5.	Wynagrodzenie personelu biurowego	2.400.—	2.649.48
6.	Wydatki kancelaryjne Okręgu	5.850.—	1.982.14
7.	Wydatki Obwodów i Kół	5.530.—	— —
8.	Organizacja Tygodnia Szkoły Powszechnej	— —	9.657.56
9.	Urządzenie biura Okręgu	— —	496.05
10.	Zwrot kosztów podróży Delegatów	500.—	154.60
11.	Różne	1.500.—	110.43
12.	Expedyt	— —	1.38
13.	W kasie podręcznej	— —	60
14.	Saldo na koncie P. K. O.	83.528.02	145.004.22
		768.308.02	752.903.46

Następnie podaje wysokość pożyczek i zasiłków przyznanych poszczególnym obwodom szkolnym na budownictwo w r. 1934.

Pożyczki i zasiłki na budowę szkół otrzymały obwody szkolne w następującej wysokości:

	pożyczki zł.	zasiłku zł.
Biała	21.000	500
Busk Kiel.	28.500	3.000
Częstochowa	23.000	—
Gorlice	27.000	500
Kraków m.	—	—
Kraków	48.000	—
Kielce	55.000	—
Końskie	21.000	—
Mielec	7.000	—
Miechów	44.000	—
Nowy Sącz	25.800	—
Nowy Targ	29.000	—
Ostrowiec	35.000	—
Radom	20.200	—
Sosnowiec	27.000	—
Tarnów	62.000	2.300
Wadowice	21.000	—
Razem	494.500	6.300

ad 4c) Sprawozdanie z działalności Zarządu złożyli p. Wł. Kabaciński i p. M. Baścik. Ze sprawozdania p. Wł. Kabacińskiego wynika, że Zarząd Komitetu Okręgowego odbył trzy posiedzenia plenarne. Na tych posiedzeniach omówiono sposoby zebrania funduszów, rozdział tychże funduszów oraz przygotowanie sprawozdania na Ogólne Zgromadzenie. Wydział Wykonawczy odbył 17 posiedzeń. Dodatkową pracą Zarządu była sprawa zniszczonych szkół powodzią. Na remont szkół zniszczonych przez powódź wydano z kasy T-wa 34.250 zł., a z Powodziowego Komitetu Odbudowy 30.000 zł. Przy pomocy tych funduszów szybko uruchomiono szkoły we wszystkich miejscowościach dotkniętych powodzią, co stwierdził Pan Minister W. R. i O. P. w czasie inspekcji Okręgu we wrześniu ub. roku. Są jednak jeszcze miejscowości, gdzie zachodzi konieczna potrzeba całkowitej odbudowy szkół zupełnie zrujnowanych lub zniesionych przez powódź. Podnosi, że prowadzenie biura było bardzo oszczędne i sprawne. Zasługa to przedewszystkiem p. Ptaszyńskiego, za co składa mu podziękowanie.

Organizację Biura Komitetu Okręgowego referował p. Michał Baścik, sekretarz Okręgu. Biuro zatrudnia trzech urzędników.

1) P. Ptaszyńskiego Stanisława, nauczyciela szkół powszechnych w Krakowie za zniżką godzin, nie pobierającego żadnego wynagrodzenia z T-wa. Pełnił on czynności kierownika biura, prowadził sekretarstwo, księgowość i większość ksiąg wymienionych w sprawozdaniu;

2) Oleksiakówny Julji, stenotypistki, prowadzącej również dziennik podawczy, ekspedyt, ewidencję aktów, księgę numeracji Kół i Delegatur, obciążenia w kartotekach Kół i Delegatur. Wynagrodzenie 130 zł. miesięcznie, płatne zdołu;

3) p. Gotkiewicza Tadeusza, rejestrującego wpłaty Kół w kartotekach Kół i Delegatur. Płaca miesięczna 100 zł., płatne zdołu.

Biuro mieści się w budynku P. K. O. przy Kuratorjum O. S. Kr. i zajmuje jeden pokój, korzystając z pomocy kancelaryjnej Kuratorjum.

Biuro ma utrudnienia w pracy z powodu nienadsyłania w terminie sprawozdań przez Komitety Obwodowe, odnośnie do rozdzielników materjału wartościowego. Przy nadsyłaniu podań o pożyczki i zasiłki jest w bardzo wielu wypadkach brak załączników wymaganych instrukcją T-wa, co powoduje długą i uciążliwą korespondencję. Również brak bliższych danych na odcinkach czekowych co do tytułu wpłaty powoduje wzmożenie korespondencji zbytecznej i nadmierne obciążenie personelu biurowego.

Imieniem Komisji Rewizyjnej złożył p. Dr. Emil Podkówka następujące sprawozdanie: Komisja Rewizyjna w składzie — Dra Emila Podkówki, Naczelnika Wydziału, przewodniczącego, pp. Władysława Brydy, wizytatora szkół i Władysława Witkowskiego, wizytatora szkół, przeprowadzając kontrolę rachunkowo-kasową ksiąg i dowodów kasowych w czasie od 13 marca 1935 r. do 18 kwietnia 1933 r. stwierdziła, iż w okresie sprawozdawczym dokonano pracy merytorycznej i buchalteryjnej bardzo znacznej, a w dążeniu do zużytkowania środków tylko na cele Towarzystwa P. B. P. S. P. Pracę tę wykonano oszczędnie przy niewielkim, bo trzech osobowym zespole pracowników. Prowadzono następujące księgi: księgę główną — dziennik, księgę druków wartościowych, księgę dochodów niestałych, księgę kosztów administracyjnych, kartotekę Kół i Delegatur, wykaz wpłat za znaczki na świadectwa szkolne, księgę pożyczek budowlanych.

Stan kasy i dowodów rachunkowo-kasowych na dzień 31. XII. 1934 r. odpowiada po-

zycjom i saldu księgi głównej, ujawnionym w bilansie.

Komisja Rewizyjna, przedkładając Ogólnemu Zgromadzeniu wniosek o udzielenie absolutorjum Zarządowi Okręgowemu T. P. B. P. S. P. za czas jego działalności po dzień 31. XII. 1934 r., zaleca

1) uzupełnienie kartoteki Kół i Obwodów, obejmującej obrót znaczkami wartościowemi, tak, aby mogła stanowić podstawę szczegółową do księgowości.

2) W celu uniknięcia trudnej, jak to wykazała praktyka egzekutywy, po udzieleniu pożyczek — udzielać pożyczek i subwencyj po przedłożeniu wszystkich dokumentów, wymaganych przez instrukcje Zarządu Głównego T. P. B. P. S. P.

3) Udzielać pożyczek tylko na okresy czasu, przewidziane instrukcją, wliczając do czasu trwania pożyczek czasokres od udzielania pożyczki do terminów spłaty tychże, a nie od terminu pierwszej raty, jak tego dokonano w kilku wypadkach.

4) Ze względu na wzmagającą się znacznie rachunkowość zaangażować fachową siłę buchalteryjną.

ad 6) W dyskusji nad sprawozdaniami zabrał głos p. Gliszczyński Stanisław i postawił wniosek o przyjęcie wyczerpującego sprawozdania Zarządu za rok 1934 do wiadomości oraz udzielenie absolutorjum za rok 1934. Wniosek ten przyjęli zebrani Delegaci jednomyślnie.

ad 7) Plan pracy na rok 1935 przedstawił p. Wł. Kabaciński. Zadaniem przyszłego Zarządu winno być:

1) roszerzenie sieci organizacyjnej, (zamiana Delegatur na Koła),

2) powiększenie liczby członków i oparcie dochodów na wkładkach członkowskich,

3) zorganizowanie szerszej kontroli Kół i Delegatur,

4) kontynuowanie dotychczasowej działalności w zakresie budownictwa szkolnego,

5) usprawnienie biura przez zaangażowanie buchaltera.

ad 8) Po uzasadnieniu powyższych zadań przedstawił projekt preliminarza budżetowego na rok 1935. Projekt ten przedstawia się następująco:

Dochody.

1. Pozostałość gotówki w dniu 1 stycznia 1935 r.	145.004	zł.	82 gr.
2. Subwencje od Zarządu Głównego	381.000	„	82 „
3. Wpływy od Kół za materjały wartościowe	270.000	„	— „
4. Znaczki na świadectwa szkolne	135.000	„	— „
5. Ofiary i imprezy bez Tygodnia Szkoły	15.000	„	— „
6. Tydzień Szkoły Powszechnej	50.000	„	— „
7. Inne dochody	7.000	„	— „
Razem	1,003.004	zł.	82 gr.

Rozchody.

1. Pożyczki na budowę szkół	476.000	zł.	— gr.
2. Zasiłki bezzwrotne na na budowę szkół	230.000	„	— „
3. Przelew na rzecz Zarządu Głównego	187.750	„	— „
4. Wynagrodzenie personelu biura wraz z ubezp. społ.	10.560	„	— „
5. Wydatki kancelar.	7.900	„	— „
„ „ Komitetów Obwodowych i Kół	9.000	„	—
7. Urządzenie Tygodnia Szkoły Powszechnej	10.000	„	— „
8. Inne wydatki	3.000	„	— „
9. Nadwyżka	68.794	„	82 „
Razem	1,003.004	zł.	82 gr.

W dyskusji nad planem pracy i budżetem na rok 1935 zabierali głos: p. Hollender Emil jest za rozszerzeniem akcji T-wa, a przedewszystkiem za rozszerzeniem działalności T-wa na czynniki pozaszkolne, a odciążeniem kierowników szkół. Zaleca utworzenie w każdym większem mieście ogólnych Kół obywatelskich, w których zgromadziłyby się chętne do pracy pozaszkolne czynniki obywatelskie. Porównuje sprawozdanie Okręgu krakowskiego z Okręgiem warszawskim i wyprowadza stąd korzystne wnioski na rzecz Okręgu krakowskiego. Stwierdzając na podstawie tych dat żywotność T-wa w Okręgu krakowskim dzięki pracy Zarządu Okręgu a w szczególności wiceprezesa p. Władysława Kabacińskiego oraz biura, wyraża podziękowanie, co obecni przyjęli jednomyślnie hucznemi oklaskami.

Następnie p. Dyrektor Hollender stawia wniosek, ażeby Delegaci na Walnem Zgroma-

dzeniu w Warszawie zaprosili przyszły zjazd do Krakowa, o co zabiega również Prezydent miasta Dr. Mieczysław Kaplicki, prezes Zarządu Komitetu Obwodowego Miejskiego Towarzystwa.

P. Gliszczyński proponuje w projekcie preliminarza zmianę w tym kierunku, aby poz. 9 w rozchodach (nadwyżka) przenieść do poz. 1. Jest on za zakładaniem Kół ogólnych, ale tylko w dużych miastach.

P. Liszka jest przeciwny zakładaniu Kół ogólnych, natomiast proponuje zakładanie Kół przy urzędach i instytucjach. Uważa za wskazane wprowadzenie odznak członkowskich zgodnie z § 9 statutu.

P. Cieśla przemawia również przeciw zakładaniu Kół obwodowych. Żąda wydatniejszych kwot na budownictwo w powiecie częstochowskim.

P. Massalski popiera wywody p. Liszki co do zakładania Kół przy urzędach i instytucjach i zaleca Komitetom Obwodowym opracowanie sposobu jednania członków.

P. Czapik omawia sprawę zaopatrywania podręczników szkolnych znaczkami T-wa i stwierdza, że zwłaszcza w małych miastach dzieją się ze strony księgarzy pewne nadużycia

Pan Kurator, reasumując obrady Ogólnego Zgromadzenia, stwierdza, że na terenie Kuratorjum Krakowskiego jest usilna i bezinteresowna praca w kierunku podniesienia T-wa, przy bardzo niskich wydatkach administracyjnych. Jest za rozszerzeniem akcji przez zyskiwanie członków z innych sfer społecznych poza nauczycielstwem, natomiast przeciwny jest i uważa to za niedopuszczalne, ażeby nauczycielstwo za brakującą liczbę członków w Kole opłacało składki członkowskie. Również nie może pozwolić na jakikolwiek nacisk ze strony administracji szkolnej na nauczycielstwo w kierunku jednania nowych członków i zamiany delegatur na Koła. Podkreśla konieczność przyznania większych kwot przez Zarząd Główny na budownictwo szkolne w terenach powodziowych. Wreszcie wyraża podziękowanie p. Dr. Franciszkowi Parylewiczowi , dotychczasowemu prezesowi Zarządu Okręgu za owocną pracę na rzecz T-wa w ubiełym roku sprawozdawczym.

ad 9) Na wniosek Komisji Matki wybrano przez aklamację do Zarządu Okręgu T-wa na okres 3-letni pp. M. B. Godeckiego, Władysława Kabacińskiego, Michała Baścika, Ludwika Osieckiego, Tadeusza Gdulę, Dr. Marcina Serafina i Stanisława Rychtera, zaś na zastępców: pp. Jana Nowaka, Kzimierza Lewickiego. Do Komisji Rewizyjnej weszli: pp. Dr. Franciszek Parylewicz, Dr. Emil Podkówka, dyrektor Emil Hollender, zaś na zastępców płk. Wójcicki i inż. Czaplicki.

ad 10) Imieniem Komisji Wnioskowej p. M. Gliszczyński złożył sprawozdanie i przedstawił Ogólnemu Zgromadzeniu następujące wnioski:

1)) Walny Zjazd Delegatów, wychodząc z założenia, że realizacja zamierzeń statutowych T-wa uzależnioną jest w pierwszym rzędzie od ilości członków, wzywa Koło do intenzywniejszej pracy w kierunku jednania nowych członków.

2) Zjazd uważa, iż w większych środowiskach należałoby zainteresować członków innych organizacyj sprawami Towarzystwa; wśród tych organizacyj jednać członków dla istniejących Kół wzgl. tworzyć odrębne Koła.

3) Zjazd Delegatów, wychodząc z założenia, iż na powodziowych terenach zachodzi konieczność budowy nowych szkół, a Samorząd gminny w związku z powodzią, mając dochody zmniejszone, nie jest w stanie udzielać dotacji na budowę, zwraca się z prośbą do Zarządu Głównego o udzielenie specjalnej dotacji na ten cel w kwocie 111.000 zł.

4) Zjazd Delegatów zwraca się z propozycją do Zarządu Głównego, aby polityka dotychczas prowadzona kapitalizacyj dochodów roku ubiegłego do roku następnego była zaniechana.

5) Zjazd Delegatów wyraża gorące podziękowanie dotychczasowemu prezesowi p. Dr. Franciszkowi Parylewiczowi za owocną i wydatną pracę w charakterze przewodniczącego organizacji.

6) Ze względów zasadniczych preliminarza budżetowego Zjazd Delegatów uchwala w projekcie preliminarza poz. rozchodową Nr. 9 przenieść do poz. Nr. 1.

Powyższe wnioski Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie uchwaliło przez aklamację.

Wobec wyczerpania porządku dziennego p. Przewodniczący zamknął posiedzenie.

W Krakowie, dnia 4 maja 1935 r.

Przewodniczący:
Marjan Bronisław Godecki wł. r.

Sekretarz:
Andrzej Marszałek wł. r.

Odbito w Zakładach Graficznych „STYL" w Krakowie, tel. 111-02.